

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

57P

BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

~~POUENIE~~
Egz. nr 1

IM. GENERALA BRONI KAROLA SWIERCZEWSKIEGO

2(57) ~~43093~~ 43093

WARSZAWA ■ MARZEC ■ 1978

579

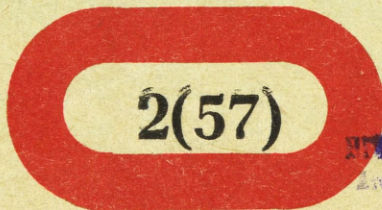
**BIULETYN
KOMITETU
PARTYJNEGO
AKADEMII
SZTABU
GENERALNEGO WP**

~~POUENIE~~

Egz. nr

1

IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

43093

WARSZAWA

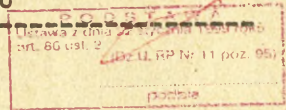
MARZEC

1978

PRZEKLASYFIKOWANO

Protokół Nr 12657

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

~~SECRET~~
Egz.nr 1

BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
im.gen.broni K.Świerczewskiego

Nr 2/57/

BIULETYN NAJISZYBSZY WP
Kod pocztowy 00-000 Warszawa
tel. 0-22-62-10-10

~~X~~ 43093

WARSZAWA

marzec

1978 r.

SPIS TREŚCI

Str.

1. Referat Zastępcy Komendanta ASG WP ds. politycznych na spotkaniu Komendy uczelni z przewodniczącymi organizacji /komisji, komitetów/ społecznych - działających na terenie akademii	3
2. Partyjna ocena pracy w zakresie działalności gospodarczej i socjalno-bytowej ogniw służbowych i niektórych komisji społecznych w 1977 r.	14
3. Sprawozdanie z działalności Zespołu Kontroli Społecznej za 1977 r.	36
4. Sprawozdanie z działalności KWZ za drugie półrocze 1977 r.	40
5. Informacja o stanie dyscypliny i działalności profilaktycznej w ASG WP za okres od 1.1 do 31.12.1977 r... ..	47
6. Informacja o stanie i rozwoju partii w ASG WP w 1977 r.	52

SZANOWNI TOWARZYSZE I OBYWATELE!

Co roku spotykamy się w gronie przewodniczących organizacji, komisji, komitetów i zespołów społecznych - działających w środowisku i na terenie ASG WP.

Zadaniem naszym jest dokonać bilansu osiągnięć, zastanowić się nad słabościami i ujemnymi zjawiskami oraz ustalić zamierzenia i program działania na rok bieżący.

Komenda i Organ Partyjno-Polityczny stoją tu przed niełatwym zadaniem. Chodzi o to, że różnorodność zainteresowań poszczególnych organizacji, komisji, komitetów, ich skład i profil działalności wymaga specyficznych kryteriów oceny i indywidualnego podejścia do określania sfery zadaniowej.

Stąd też, a także ze względów czasowych, w moim wystąpieniu będę się starał - skupić uwagę zebranych tu działaczy na pracy niektórych masowych i wyróżniających się w działalności organizacjach. Następnie spróbuję określić węzłowe zadania tych organizacji na rok 1978.

x

Za nami rok 1977. Był to rok drugi obecnej pięcioletki, rok obchodów 30 rocznicy ASG WP, w dokonaniu i osiągnięcia której b. dużo pracy włożyły organizacje społeczne przyczyniając się do podniesienia autorytetu i rangi uczelni.

Działając pod ideowym kierownictwem Partii organizacje społeczne aktywnie uczestniczyły w dziele rozwoju ASG WP i budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego w kraju.

Należy ocenić, że większość akademickich /ponad 40/ organizacji, komisji i komitetów społecznych legitymuje się poważnym dorobkiem w różnych sferach swej działalności, dając dowód zrozumienia i realizacji spoczywających na nich zadań wychowawczych, socjalnych, rekreacyjnych, społecznych i organizacyjnych.

Z przyjemnością podkreślam duże zaangażowanie i wychowanie wielu społeczników aktywistów w realizacji ogólnopństwowych, wojskowych i akademickich przedsięwzięć - wynikających z

uchwał Partii, wytycznych Kierownictwa resortu Obrony Narodowej, z rozkazów i zarządzeń komendanta uczelni, a także z potrzeb naszego środowiska.

Szczególnie wysoko oceniamy i wyrażamy uznanie za twórcze przenoszenie na grunt swych organizacji - zadań ideowo-wychowawczych, określonych przez VII Zjazd i plenarne posiedzenie KC PZPR, oraz sprecyzowanych w dyrektywie ministra obrony narodowej do działalności Sił Zbrojnych PRL.

x

Wiadomo, że dalszy społeczno-gospodarczy, socjalistyczny rozwój kraju, że rozwój wojska a w tym i naszej uczelni jest uwarunkowany wydajną pracą, wysoką organizacją i świadomą dyscypliną oraz rozkwitem twórczych możliwości jednostki.

W tym też aspekcie widzimy również działalność społecznych organizacji działających w akademii - w imię dobrze pojętego interesu: - zapewnienie jak najlepszej realizacji zadań postawionych przed uczelnią i okazania kierownictwu ASG WP praktycznego wsparcia w różnych sferach życia akademii.

Praktyka budownictwa socjalistycznego i nasze akademickie dokonania zwłaszcza w roku obchodów 30-lecia jej istnienia potwierdzają, że postęp we wszystkich dziedzinach życia osiągnąć można jedynie poprzez kształtowanie twórczego zaangażowania ludzi pracy, zaangażowania działaczy społecznych oraz ich świadomości socjalistycznej.

Zasadę tę dokumentują szczególnie doświadczenia ostatnich lat. Doświadczenia te dowodzą, że czynnik ludzki jest decydujący w rozwoju społeczno-ekonomicznym naszego kraju, w rozwoju naszej uczelni.

Oceniamy, że na nasze osiągnięcia w 1977 roku, dość istotny, wychowawczy wpływ wywierała aktywność społeczna i kulturalna oraz szereg przedsięwzięć organizacyjnych, propagandowo-wychowawczych i innych naszych organizacji masowych - działających w akademickim środowisku.

Pozwólcie towarzysze, że wymienię i podkreślę niektóre aspekty tej działalności.

x

Rozpocznę od organizacji związkowej, dlatego, że jest ona najbardziej masową, liczącą blisko 1000 osób i najstarszą organizacją w akademii - powstałą wraz z narodzinami ASG WP.

Ogółowi tu zebranych społeczników znana jest prawidłowa działalność Rady Zakładowej Organizacji Związkowej, rad oddziałowych i mężów zaufania.

Najcenniejszą wartością tej działalności jest fakt, że akademicy aktywiści związkowi byli i są wszędzie tam, gdzie istnieje ku temu potrzeba; że koncentrowali się na sprawach wychowawczych, produkcyjnych, dyscypliny pracy, kwestiach BHP oraz na sprawach socjalno-bytowych.

Bardzo dobrze też układała się ich współpraca z szefami jednostek organizacyjnych, zwłaszcza w zakresie honorowania ludzi dobrej roboty i wykonawstwa postawionych zadań.

Przy tej okazji informuję Towarzyszy, że w grudniu ubiegłego roku Szef Sztabu Generalnego WP gen. broni F. SIWICKI - piętnastu pracownikom cywilnym akademii nadał zaszczytne miano "PRZODOWNIK PRACY SOCJALISTYCZNEJ".

Należy też podkreślić, że akademicy działacze związkowi - godnie partycypują - obok szefów niektórych dziedzin życia uczelni - w organizacji różnych form działalności kulturalno-oświatowej i wypoczynku dla pracowników cywilnych i ich rodzin.

Za całokształt tej pracy serdecznie dziękuję wszystkim aktywistom związkowym, a zwłaszcza towarzyskom: Barbarze BEREDOWEJ, Janinie MISIUROWEJ, Izabeli SŁODKIEJ, Marii ZAWADZKIEJ, Henrykowi LICKIEWICZOWI, Irenie CIELAS, Bogumile JEZIOR, Janinie TCHÓRZ, Stanisławie BOBRYK, Zofii MAŁECKIEJ, Januszowi CHROŚCIKIEMU, Marianowi BEDNARCZYKOWI, Adamowi CZARNAKOWI, Andrzejowi KONDRACKIEMU, Barbarze PIETRUSZYŃSKIEJ i innym.

x

Dalszy krok naprzód, a szczególnie w dziedzinie szerokiego naboru młodzieży do sekcji sportowych i podnoszeniu na wyższy poziom szkolenia zaawansowanych zawodników oraz wychowaniu i kształtowaniu postawy ideowej wszystkich sportowców - poczynił WKS "KADRA" ASG WP. Swoje osiągnięcia KLUB zawdzięcza nie tylko zawodnikom, kadrze trenersko-instruktorskiej, ale głównie i przede wszystkim działaczom społecznym, takim m.in. jak:

gen. Czesław DĘGA, płk rez. Stanisław KUBISZTAŁ, płk Henryk MAJEWSKI, płk Antoni MELCER, podpułkownicy: Krzysztof KIWERSKI, Franciszek JANOWSKI, Hilary JANKOWSKI, Czesław RUDNIAK, Edmund PIĄTKOWSKI, Zygmunt LIPIŃSKI, Bronisław FOLTA, chor. Jan LUBIERSKI, chor. Jan TYC, sierż. sztab. Stanisław KOSSAKOWSKI, ob. Bogumiła ZUCHOWSKA, ob. Bronisław MĄCZYŃSKI i inni.

Około 500 osobowy zespół naszych "KADROWCÓW" w roku ubiegłym odnotował szereg sukcesów, wśród których należy szczególnie podkreślić:

- sukces zawodnika sekcji strzeleckiej Wiesława ANDRUKA, który zdobył tytuł mistrza Europy seniorów w konkurencji kbks-5 w BUKARESZCIE oraz tytuł wicemistrza juniorów Europy w tejże konkurencji na zawodach w RZYMIE;

- zdobycie przez Ryszarda KASPROWICZA tytułu mistrza Polski na 1977 rok w konkurencji kbks-5;

- sukcesy naszych judoków /dzudoków/ w startach krajowych i zagranicznych;

- niezły poziom działalności innych sekcji.

Prezydium klubu utrzymuje bardzo dobrą współpracę ze Stołeczną Federacją Sportu, związkami i klubami sportowymi Warszawy i województwa.

Bardzo owocna jest współpraca ze szkołami /207, 189, Liceum 51, szkołą przy ul. Spiskiej i w Marysinie Wawerskim, efektem której jest stały dopływ młodzieży do sekcji wyczynowych klubu/.

Osiągnięciem WKS "KADRA" w 1977 roku jest także dalsza modernizacja strzelnicy i przede wszystkim powołanie do kadry olimpijskiej 3 zawodników z sekcji judo i jednego zawodnika sekcji strzeleckiej.

Życzę klubowi dalszych osiągnięć w rozwoju sportu wyczynowego i masowego.

x

Na duże słowa uznania zasługuje działalność wychowawcza i rekreacyjna Koła PTTK.

Dzięki takim aktywistom tej organizacji, jak płk Tadeusz RISS, płk Eugeniusz GRYSIEWICZ, płk Henryk MAJEWSKI, mjr Władysław ZIELIŃSKI, kpt. W. MARCZAK oraz idącym w sukurs społecznej pracy PTTK-owców: płk. Stanisławowi ZUCHOWSKIEMU, płk. Kazimierzowi CIERCZAKOWI, płk. W. STEBNICKIEMU, ppłk. Bronisławowi-

wi PODEMSKIEMU, tow. Barbarze BEREDOWEJ, mjr Leszkowi ZOCHOWSKIEMU i innym - rok 1977 był rokiem zorganizowanych o wysokich walorach wychowawczych imprez.

Ogromną zaletą funkcjonowania koła PTTK jest fakt, że w 1977 roku działalność swą dedykowali XXX-leciu ASG WP i jej patronowi, organizując:

- 4 dwutygodniowe obozy wędrownie;
- 3 wielodniowe imprezy;
- 7 /dwu-trzydniowych/ imprez krajoznawczo-turystycznych;
- 7 wycieczek krajoznawczych jednodniowych;
- 3-krotne zawody turystyczne na orientację;
- 23 imprezy kameralne /wieczory, prelekcje itp./;
- 4-krotny udział reprezentacji ASG WP w centralnych

rajdach i zawodach /IC MON/.

Satysfakcjonuje nas również fakt, że działacze PTTK przy pomocy komendy i organu partyjno-politycznego potrafili zapełnić wartościowymi przedsięwzięciami wolne od pracy dni. Organizowane wycieczki, dające możliwości ruchu i wysiłku fizycznego, jako niezbędnego relaksu przy naszym akademickim trybie życia - jako racjonalna forma czynnego wypoczynku - są godne kontynuowania w przyszłości. Życzymy PTTK-owcom dalszych osiągnięć, dziękując jednocześnie za dotychczasowe.

x

Istotne wartości wychowawcze w poszczególnych akademickich kolektywach wniosły sądy honorowe. Przebieg i wyniki przeprowadzonych rozpraw i działalności tych sądów w 1977 roku prowadzą do wniosku, że stały one na straży godności i honoru żołnierzy Akademii, współdziałały w kształtowaniu ich oblicza moralno-politycznego oraz w krzewieniu i umacnianiu socjalistycznych zasad współżycia społecznego.

x x x

Słowa uznania należą się powstałemu 10 lat temu w akademii KOŁU ZWIĄZKU BOJOWNIKÓW O WOLNOŚĆ I DEMOKRACJĘ.

W 1977 roku główną sferą działania ZBoWiD było szerokie popularyzowanie czynu zbrojnego naszego narodu w walce z faszyzmem i aktywny udział w innych przedsięwzięciach, przyczyniających się do patriotyczno-internacjonalistycznego wychowania

społeczeństwa, zwłaszcza młodego pokolenia.

Członkowie KOŁA przeprowadzili szereg spotkań i rozwinęli wychowawczą działalność lektorską wśród słuchaczy i żołnierzy akademii, młodzieży szkolnej i studenckiej, klasy robotniczej, a także wśród członków takich organizacji, jak: ZHP, ZSMP, Klubów Oficerów Rezerwy, Związku Inwalidów Wojennych, Kół Emerytów i innych.

Działalność ta przyczyniła się do zintegrowania różnych grup społecznych wokół linii i programu PZPR oraz do szerokiego spopularyzowania klasowego i politycznego rodowodu Sił Zbrojnych i Polskiej Ludowej, a także do spopularyzowania trzydziestoletniego dorobku i osiągnięć Akademii Sztabu Generalnego WP.

Wyrażając serdeczne żołnierskie podziękowanie akademickim ZBOWID-owcom za tę ich wysoce wychowawczą działalność społeczną - a zwłaszcza pułkownikom: płk. Stanisławowi WOŁYNIAKOWI, Władysławowi FILAROWI, Janowi ZIOMKOWI, Władysławowi JAKUBISIAKOWI, Bronisławowi PODEMSKIEMU, Józefowi ŻMUDZIE, Hilaremu JAN-KOWSKIEMU, życzę im jednocześnie dalszych osiągnięć w dziedzinie propagowania tradycji walk "ZA WASZĄ I NASZĄ WOLNOŚĆ" oraz dobrego zdrowia i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

x

Z przyjemnością wyrażam uznanie i dziękuję organizacji grupującej same kobiety - naszemu Kołu ORW. Ich prawie 20-letnia działalność dobrze służy sprawie wnoszenia pozytywnych wartości wychowawczych do rodzin wojskowych i pracowników cywilnych tutejszego środowiska.

Szczególnie pragnę tu podkreślić zaangażowanie Zarządu Koła w propagowanie świeckiej obyczajowości, działalności ideowo-wychowawczej, kulturalno-oświatowej i rekreacyjno-wypoczynkowej - prowadzonej wśród kobiet i młodzieży zamieszkałych na naszym terenie.

Dziękując serdecznie wszystkim aktywistkom ORW, a zwłaszcza obywatelkom: Wandzie SZUFLITA, Irenie CIELAS, Wirginii GÓRA, Ludwice GACH, Henryce DAŃKO - życzę im jednocześnie dalszych osiągnięć w pracy społecznej oraz pozyskania do ORW nowych członkiń spośród żon kadry i pracowników cywilnych.

x x x

Dużym uznaniem komendy, organu partyjno-politycznego i całej kadry cieszy się działalność Akademickiej Rady Podoficerów Zawodowych.

Rada ta "trzyma rękę na pulsie" spraw podoficerskich. Jej zasługą jest m.in. mobilizacja podoficerów do uzyskiwania średniego, a nawet wyższego wykształcenia, do pracy społecznej, a przede wszystkim - stała troska o dyscyplinę i w ogóle postawę etyczną grona podoficerów zawodowych, a także - zabiegi o ich sprawy socjalno-bytowe.

Dziękując im za to serdecznie, a zwłaszcza sierż. sztab. Januszowi CZAKI, st. sierż. sztab. Stanisławowi KOSSAKOWSKIEMU, st. sierż. Kazimierzowi SZCZECIŃSKIEMU, st. sierż. sztab. Wincentemu KRAMARZOWI - życzę im dalszych osiągnięć i partyjnej wnikliwości w problemy nurtujące środowisko podoficerskie.

x

x

x

Ponad dwa lata na naszym terenie bardzo owocnie działa ZESPÓŁ KONTROLI SPOŁECZNEJ. Jest to ogniwo niezmiernie ważne. Zespół działa bardzo operatywnie, kontroluje czułe miejsca naszego życia, jak np. sprawy zasad sprzedaży mięsa, całokształt gospodarki; lustrował akademickie ośrodki wypoczynkowe w Brzeźnie i Zegrzu, kontroluje działalność usługową w akademii itp.

Wyrażając serdeczne podziękowanie wszystkim członkom ZKS, a zwłaszcza płk. Henrykowi SOBKIEWICZOWI, płk. Kazimierzowi STANISZEWSKIEMU, ob. Annie JANOWSKIEJ i płk. Zygmuntowi BOLEK - życzę im utrzymania nadal dobrej współpracy ze wszystkimi organizacjami społecznymi oraz pozytywnych efektów w kształtowaniu nastrojów i postaw tutejszego środowiska.

Wielce użyteczną rolę na terenie garnizonu Rembertów spełnia Akademicka KOMISJA SOCJALNO-BYTOWA. Obejmuje ona swoją działalnością 14 jednostek i instytucji.

Bardzo bogaty jest wachlarz problemów, które rozwiązują członkowie tej komisji - począwszy od przydziału kart wczasowych, poprzez kontakty z kilkunastoma instytucjami, a na propozycjach przydziału mieszkań - kończąc.

Ula ilustracji tylko podam, że w 1977 r. komisja załatwiła 180 spraw mieszkaniowych, niektórych bardzo trudnych, zawiłych, a więc i pracochłonnych.

Serdecznie im za to dziękujemy i wyrażamy nasze uznanie całemu składowi KOMISJI, a więc: płk. Euzebiuszowi BARSZCZOWI, płk. Stanisławowi MISTEWICZOWI, ppłk. Szczepanowi DOBRZYŃSKIEMU, ppłk. Janowi KLISIOWI, ppłk. Władysławowi SZMIGŁOWI i sierż. sztab. Tadeuszowi GROMULSKIEMU. Życzymy im wszystkim dalszych osiągnięć w pracy i zachowania społecznej wrażliwości na te wszystkie sprawy ludzkie, które są przedmiotem ich działania.

Składam serdecznie podziękowanie na ręce płk. Aleksandra DOROSZKIEWICZA dla całego kolektywu Wojskowego Koła Łowieckiego nr 318 za ich owocną działalność w dwóch zwłaszcza sferach:

- w pracy wychowawczej i w zakresie ochrony środowiska - prowadzonej w kilkunastu szkołach obwodów łowieckich;
- w działalności na rzecz gospodarki narodowej w zakresie pozyskania zwierzyny łowieckiej.

Życzymy im dalszych osiągnięć w tej wielce pożytecznej, a jednocześnie z punktu widzenia podnoszenia kondycji obronnej i fizycznej - działalności.

Z przyjemnością w imieniu komedy i organu partyjno-politcznego wyrażam uznanie pozostałym organizacjom, komisjom i zespołom i komitetom społecznym, usytuowanym i działającym na terenie ASG WP, a mianowicie: ZSMP, Kołu Filatelistów, KOR, Komitetowi Osiedlowemu nr 17 i Komitetom Domowym, Radzie Klubu, Wojskowemu Kołu Motoryzacyjnemu, Komisji Wychowania Zdrowotnego, Zarządom Kół KKOP nr nr: 1, 2, 3, 4, 5, 7, Radzie Klubu Młodzieżowego "BUSOLA", Towarzystwu Wiedzy Wojskowo - Obronnej, Redakcji "ABS", Kołu Wędkarzy, Wojskowego Pracowniczego Ogrodu Działkowego "RELAX", Radzie Konsumentów, Kołu PCK - powstałemu w ubiegłym roku, Towarzystwu Trzeźwości Transportowców, Kołom Naukowym słuchaczy.

Dziękując zwłaszcza aktywności tych organizacji, komitetów, komisji - pragnę podkreślić, że wymiernymi walorami ich działania było nadanie priorytetu działalności społecznej, sprawie wychowania członków swych organizacji, co stanowiło konkretną pomoc kierownictwu uczelni w całokształcie zamierzeń ideowo - moralnej i etycznej edukacji akademickiej społeczności.

Spośród osób działających w tych organizacjach, komitetach, komisjach, zespołach, na słowa szczególnego podziękowania zasłu-

gują: kpt. Waldemar ŻEBROWSKI, płk Kazimierz ZDANIAK, płk rez. Stanisław CZYŻKOWSKI, por. Karol NOWAKOWSKI, tow. Grażyna PIURO, ob. Alina ŚLIWOWSKA, płk Mieczysław KOWALSKI, płk Franci - szek MAŁECKI, płk rez. Michał GELETA, płk Roman SIELECKI, płk Włodzimierz AUERBACH, ppłk Zdzisław KULAWIK, płk Jerzy NAROC - CZYK, płk Józef GŁADYSZ, mjr lek. Józef MACHACZKA, płk Włady - sław BOBRYK, płk Władysław SIEMASZKIEWICZ, chor. Edward KRZE - MIŃSKI, kmdr Henryk KALINOWSKI, płk Włodzimierz BEDEŁEK, ppłk Bolesław JEDLIŃSKI, ppłk Czesław PORZUCZEK, ppłk Remigiusz LAM - PKA, mjr Jan CHOJNOWSKI, płk Marian LASZCZYK, płk Tadeusz SIE - MASZKO, tow. Tadeusz ŁĘCKI, płk rez. Zdzisław MAJCHRZAK, kpt. Zbigniew KUMOŚ, płk Mieczysław BORZĘCKI, płk Władysław JANIEC, płk Mieczysław DĘBSKI, płk Stanisław SŁAWIŃSKI, ppłk Henryk LEWICKI, ppłk Zenon KLIŃSKI, płk Antoni RATAJ, płk Zdzisław RA - CZKA.

Dziękuję pozostałym, nie wymienionym tu społecznikom, któ - rzy w minionym roku sporo się napracowali - wnosząc patrioty - czno-obronne wartości do serc i umysłów społeczeństwa w wielu regionach Polski.

Wasze zaangażowanie i bezinteresowna działalność, często o dużych wartościach ideowo-wychowawczych i kulturalnych - stanowiły dobre wsparcie ogólnoakademickich przedsięwzięć i były dobrą wizytówką naszej uczelni.

Szanowi Towarzysze!

Weszliśmy w trzeci, niejako osiowy rok bieżącej pięcioletni - ki. W jego realizacji niemałą rolę mają do spełnienia organi - zacje społeczne. Najgłębszy sens działania, jaki stoi przed społecznikami, zawarty jest w Uchwale VII Zjazdu PZPR, która m.in. mówi:

"Partia uznaje, iż w interesie socjalistycznego rozwoju kraju, w interesie kształtowania w ludziach zaangażowanych po - staw leży dalsze rozwijanie aktywności i inicjatywy organiza - cji społecznych, kobiecych, młodzieżowych ... i oświatowo-kul - turalnych" /str. 262 Zbiorku o VII Zjeździe PZPR/.

Jest to zadanie obligatoryjne. Wynika z niego konieczność p r o w a d z e n i a w każdej organizacji i komisji społecz - nej, w każdym Komitecie - usilnej pracy ideowo-wychowawczej, zmierzającej do wykształcenia w akademickiej społeczności wła -

ściwych motywacji działania w interesie budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego, kształtowania socjalistycznych stosunków międzyludzkich i w ogóle aktywnego działania na rzecz rozwoju kraju, wojska i naszej ALMA MATER.

Uważam, że siła przekonań i motywacji nie tylko przewodniczących organizacji i komisji, komitetów społecznych, ale też szerokich rzesz członkowskich; zgodność ich deklaracji słownych z codziennym postępowaniem, pełna synchronizacja przedsięwzięć z zamierzeniami ASG WP w dziedzinie kształcenia wysoko kwalifikowanych kadr dowódczo-sztabowych wojska - będzie stanowić o dużej wartości działania wszystkich społeczników i zapewni dobrą realizację aktualnych i perspektywicznych zadań ASG WP.

Kończąc pragnę zwrócić uwagę Towarzyszy na dwie jeszcze sprawy.

Po pierwsze - nie należy zadowalać się dotychczasowymi wynikami w działalności społecznej.

Komenda i organ partyjno-polityczny ASG WP ma wystarczające rozeznanie w tym, że naszych społeczników stać na więcej. Zapewnić to "więcej" i "lepiej" może sprawna organizacja Waszego działania, powszechnie wysoka dyscyplina organizacyjna i szeroka inicjatywa oraz pomysłowość w stosowaniu wychowawczych treści i form działania.

Liczymy na to, że Wasze postawy nacechowane będą wysokim poczuciem odpowiedzialności za konkretne sfery działalności społecznej, za powierzone zadanie.

Liczymy na rzetelne rozliczanie się z własnej pracy i wysokie wymagania stawiane wobec siebie i innych.

Jesteśmy przekonani, że będziecie stale zwalczać i eliminować przejawy braku odpowiedzialności, tuszowanie niedomagań, efektywności na pokaz, że będziecie w swoich kolektywach stale umacniać myślenie kategoriami państwa, wojska i akademii, kategoriami dyscypliny społecznej i zawodowej oraz wysokiej odpowiedzialności żołnierskiej i obywatelskiej.

Ze swej strony komenda rozważy Wasze wnioski i postulaty zgłoszone kilka dni temu na piśmie do Wydziału Politycznego i w miarę swych możliwości udzieli niezbędnej pomocy.

Druga kwestia, którą w roku bieżącym proponowałbym - jeżeli

już definitywnie nie zakończyć to co najmniej solidnie rozpocząć - jest sprawa sięgnięcia po rezerwy osobowe naszego środowiska. Mam tu głównie na myśli szersze wciąganie do pracy społecznej młodzieży - zarówno tej zrzeszonej w ZSMP, jak też i innej.

Sądzę, że zebrani tu działacze powinni przygotowywać młodych do aktywnego udziału w życiu społeczno-politycznym. Niech uczy się młodzież współgospodarowania i współzarządzania krajem i uczelnią. Niech się uczy patriotyzmu i internacjonalizmu, ku czemu kapitalną okazję stanowią tegoroczne obchody 35-lecia LWP i 60 rocznicy powstania Armii Radzieckiej, 60-lecia powstania Polski po 125 latach niewoli, 35-lecia ZWM, 30-lecia Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej - PZPR.

Posiadamy bogaty program obchodów 35-lecia LWP i 60-lecia AR. W obchodach każdy miesiąc będzie poświęcony jednemu problemowi, np. styczeń będzie miesiącem partii i wojska, luty - przyjaźni i braterstwa broni, marzec - szkolnictwa wojskowego, kwiecień - socjalistycznej doktryny obronnej, maj-zwycięstwa nad hitleryzmem, czerwiec - kultury.

W tym roku w maju chcemy ponadto dokonać oceny realizacji programu kultury wypracowanego na SEJMIKU KULTURY w 1976 r. oraz oceny 5-letniego funkcjonowania zasad etyki kadry LWP.

Kolejny problem - to walka o wysoką dyscyplinę. Posiadamy w tej sprawie program działania. Ważnym zadaniem jest walka z alkoholizmem i nikotyną. Wszystkie organizacje powinny się do tej walki włączyć. Liczymy na Wasze poparcie w tych sprawach.

Zadań jest więc sporo. Organizacje, komitety, komisje i zespoły społeczne powinny zdążyć do osiągnięcia optymalnych wyników w pracy wychowawczej wśród swych członków i otoczenia.

Życząc im tego z całego serca chcę jednocześnie podkreślić, że dobrą atmosferę i owocne wyniki w działaniu społecznym zapewnić mogą wynikające z uchwał VII Zjazdu i postanowień II Krajowej Konferencji Partyjnej - niezbędne cechy tego działania: połączenie optymizmu z twórczym niepokojem, afirmacji z krytycyzmem, odwagi z rozwagą, rozmachu z realizmem i pasją ideową - stanowiących cenne i niezbędne przesłanki dalszego rozwoju ASG WP.

PARTYJNA OCENA PRACY W ZAKRESIE DZIAŁALNOŚCI
GOSPODARCZEJ I SOCJALNO-BYTOWEJ OGNIW SŁUŻBOWYCH
I NIEKTÓRYCH KOMISJI SPOŁECZNYCH W 1977 ROKU

W niniejszej partyjnej ocenie Zespół Komitetu Partyjnego Akademii Sztabu Generalnego WP przedstawia tylko niektóre problemy działalności ogniw służbowych i komisji społecznych. Pogłębiona ocena całokształtu tej działalności za lata 1975-1977 jest zawarta w trzeciej części referatu sprawozdawczego Komitetu Partyjnego przygotowanego na XVI konferencję.

Wzorem lat ubiegłych członkowie zespołu ściśle współpracowali z kierownikami ogniw służbowych i przewodniczącymi komisji społecznych, znali główne problemy i zamierzenia oraz niedostatki w działalności gospodarczej oraz socjalno-bytowej i nie wyręczając nikogo w decyzjach, jeśli tylko zachodziła potrzeba, udzielali partyjnej pomocy w rozstrzygnięciu lub realizowaniu decyzji i zamierzeń.

W wyniku tej działalności i szczegółowej kontroli dokonanej w niektórych służbach w grudniu 1977 roku, po szczegółowej analizie wpływu sytuacji materiałowo-rynkowej w kraju na porządkowanie kontrolowanych ogniw służbowych, Zespół Komitetu Partyjnego przedstawia następujące sprawozdanie:

I. W SŁUŻBACH KWATERMISTRZOWSKICH ASG WP

1. W służbie żywnościowej

W roku 1977 obok wykonywania podstawowego zadania, jakim jest bieżące organizowanie wyżywienia dla żołnierzy w stołówce i dla kadry w kasynie, służba żywnościowa wykonała następujące podstawowe prace:

- usunięto szereg niedociągnięć w ogrodnictwie stwierdzonych w czasie kontroli w roku 1976 i zapewniono tym samym uzyskanie odpowiednich efektów w 1978 r. i w latach następnych;
- remont bieżący kuchni i trzykrotną dezynsekcję pomieszczeń kuchennych;
- w chlewni zwiększono dodatkowo stanowiska dla 40 szt. tuczników;
- zabezpieczono pod względem żywnościowym około 70 cwi -

czeń i innych imprez organizowanych na terenie ASG WP nie licząc przedsięwzięć dla sportowców organizowanych przez kasyno;
- zorganizowano i przeprowadzono dostawę około 120 ton ziemniaków dla 480 rodzin oficerów, podoficerów i pracowników ASG WP zamieszkałych w różnych dzielnicach Warszawy.

Stan i działalność poszczególnych obiektów służby żywnościowej:

a/ kuchnia żołnierska - posiłki przygotowywane wg jadło - spisu i mimo braku pełnej obsady personalnej wydawane terminowo; wiele usterek stwierdzonych w czasie ostatniej kontroli zostało usuniętych; wprowadzono z dobrym skutkiem pełną samoobsługę wszystkich posiłków co bardzo ułatwia obsługę 660 żywno- nych żołnierzy; stan sanitarny uległ znacznej poprawie, panuje względny porządek, w pomieszczeniach kuchennych czysto, personel posiada na sobie czyste białe fartuchy; zlewozmywaki do zmywania naczyń obudowano terakotą; przeprowadzono trzy razy dezynsekcję pomieszczeń kuchennych - ostatnią w miesiącu grudniu, robactwa jak na razie nie stwierdzono; przygotowywane posiłki ulegają stosunkowo niewielkim zmianom w porównaniu z planowanymi w jadłospisie /wynika to zresztą z sytuacji na rynku mięsnym/.

b/ Kasyno - generalnie można stwierdzić, że słuchacze i kadra stołujący się w kasynie są zadowoleni z posiłków; a szczególnie podkreślają obfitość i właściwości smakowe posiłków przygotowywanych w czasie różnego rodzaju ćwiczeń; są jeszcze jednak narzekania na zbyt małe urozmaicenie /monotonność/ posiłków oraz na to, że w restauracji po godzinie 17.00 brak jest gorących posiłków; wydawanie posiłków w kasynie nie zawsze jest zbyt sprawne - brak jest wiele kelnerek; w kasynie - w porównaniu z kuchnią żołnierską - zbyt często ulegają zmianie jadłospisy; bufety na ogół są zaopatrzone dobrze, zwłaszcza w artykuły garmażeryjne, jest jednak prośba konsumentów, aby specjalności wprowadzone do poszczególnych bufetów były co pewien okres wymieniane pomiędzy bufetami /uniknie się wówczas monotoności/; wprowadza się dobrą praktykę, że drobne niedociągnięcia stwierdzone przez konsumentów w czasie posiłków są natychmiast przekazywane do załatwienia kierownicze sali, kierownikowi kasyna lub Radzie Konsumentów, która - należy pod

kreślić - dobrze działa pod kierownictwem płk. Gładysza; estetyka kasyna i bufetów ulega ciągłej poprawie na lepsze; daje się to zauważyć szczególnie w budynkach kasynowych oraz w bufecie w bloku 25 i 101.

c/ Magazyn żywnościowy - sytuacja w magazynie na ogół bez zmian, budynek stary i jego pomieszczenia daleko odbiegają od urządzeń nowoczesnych magazynów żywnościowych, produkty przechowywane właściwie, porządek jak na istniejące warunki dość dobry. Część zbędnych naczyń stołowo-kuchennych nadal jest magazynowana /część przyjęło przedszkole, a pozostałe OW odmawia przyjęcia/ i nie wiadomo co z tym dalej robić. Podobna sytuacja przedstawia się z odważnikami żeliwnymi, ponad 100 odważników zbędnych i nie używanych znajduje się w magazynie; należałoby uzyskać zgodę z OW na ich wybrakowanie lub przekazanie jakiejś instytucji. W 1977 roku zainstalowano w magazynie żywnościowym dodatkową dużą szafę chłodniczą /obecnie są już dwie/ dzięki temu istnieją lepsze warunki przechowywania większych partii mięsa i przetworów mięsnych; pomieszczenia magazynowe wymagają pobielenia.

d/ Gospodarka hodowlana - zwiększono stan trzody chlewnej o 40 szt. w porównaniu z rokiem 1976 /obecnie jest 186 sztuk/; przychówek otrzymuje się w zasadzie z własnej hodowli /są maściory i knury/; ze względu na zapewnienie należytych warunków sanitarnych pomieszczenia w chlewni należy obowiązkowo pobielić, jak również należy dążyć do przyjęcia jeszcze 1-2 pracowników cywilnych, ponieważ zatrudniony obecnie tylko jeden pracownik nie jest w stanie obsłużyć tak dużej ilości trzody i jednocześnie utrzymać wszystkie stanowiska we względnie higienicznym stanie.

Efekty ekonomiczne w gospodarce hodowlanej w 1977 r.:

- wartość produkcji sprzedanej	- 681.850 zł.
- koszt produkcji	- 341.678 zł.
- wartość produkcji pomniejszona o koszty produkcji.	340.172 zł.

e/ Gospodarka ogrodnicza - w 1977 r. wymieniono ziemię we wszystkich szklarniach; wykonano w szklarniach zagony betonowe /zużyto 20 ton cementu/; dokonano całkowitej wymiany goździków oraz zakupiono cebulki tulipanów i żonkili /wysadzenie marzec

1978 r./; ponadto zakupiono trzy duże namioty foliowe do produkcji warzyw. Przy tym warto nadmienić pozytywny stosunek ob. Romanowskiego - ogrodnika do rozwoju tego odcinka służby żywnościowej, pracuje obecnie rzetelnie i uczciwie za co w roku 1977 otrzymał nagrodę.

Efekty ekonomiczne gospodarki ogrodniczej w 1977 r.:

- wartość produkcji sprzedanej - 468.552 zł.
- koszt produkcji - 347.138 zł.
- wartość produkcji pomniejszona 121.414 zł.
- o koszty

Porównanie efektów ekonomicznych w stosunku do 1976 r.

Dział gospodarczy	1976			1977		
	Wyd.	Wpł.	Doch.	Wyd.	Wpł.	Doch.
Gospodarka hodowlana	232.992	552.794	320.802	341.678	681.850	340.172
Gospodarka ogrodnicza	203.854	324.495	110.641	347.138	468.552	121.414

Trudności w służbie żywnościowej przy wykonywaniu zadań:

- występujący od dłuższego już czasu brak personelu;
 - a/ w kancelarii - jednego podoficera żywnościowego;
 - b/ w kuchni żołn. - dwóch kucharek i 4 osoby do pomocy kuch.
 - c/ w kasynie - kilku kelnerów;
 - d/ w mag. żywn. - jednego pracownika cywilnego;
 - e/ w chlewni - jednego-dwóch pracowników cywilnych;
- odczuwa się również brak ludzi przy wykonywaniu planu przetwórstwa owocowo-warzywnego, prace w tym zakresie są wykonywane zgodnie z planem ale niejednokrotnie kosztem innych przedsięwzięć;
- dość duże trudności stwarza akcja zabezpieczenia rodzin w ziemniaki /ewidencja, rozwieszenie, rozliczenie finansowe/, która trwa około 3 miesięcy, a przecież zgodnie z zarządzeniem Kwat. OW nr 801 z 30.6.1977 r. akcją tą powinny się zajmować Komisje Socjalno-bytowe; na służbie żywnościowej w myśl tego zarządzenia spoczywa obowiązek tylko złożenia zamówienia i sprawowanie kontroli nad odbiorem ziemniaków i rozliczeniem finansowo-materiałowym.

Ogólne wnioski - przeważająca większość usterek stwierdzonych w czasie ostatniej kontroli została usunięta; daje się zauważyć dobrą inicjatywność pracowników słu. żyw. i odpowie - działnych za nią /ogrodnictwo, kasyno, estetyka/; pomimo braku wielu pracowników służba żywnościowa wykonuje swoje zadania sprawnie i zgodnie z zarządzeniami organu zaopatrującego.

II. W ZAKRESIE BHP

W roku 1977 sytuacja w zakresie bhp nie uległa radykalnej zmianie. Nadal stan bhp w komórkach Oddziału Technicznego, w Wydziale Wydawniczym, pralni - jest wyższy niż w innych komórkach organizacyjnych ASG WP. Jest to spowodowane większą troską przełożonych o te sprawy. Działalność nad polepszeniem stanu bhp jest działalnością systematyczną a nie okresową, od okazji do okazji. Stan bhp jest stale sprawdzany przez przełożonych, zauważone ustereki są natychmiast usuwane. Daje to dlatego dobre wyniki.

Pralnia ASG WP jest nadal zagrożona. Jak wiadomo WSZKB zastanawia się czy nie zamknąć pralni jako budynku niebezpiecznego. W kwietniu 1977 r. na wniosek inspektora bhp budynek oglądała komisja, która poleciła założyć plomby. Niektóre plomby już popękały. Zamknięcie pralni poważnie pogorszy utrzymanie higieny, zwiększy zużycie kilometrów na samochody wywożące bieliznę do Warszawy. Opracowane przez WSZKB plany przebudowy istniejącego budynku nie odpowiadałyby warunkom bezpiecznej pracy. Projekty zakładały nawet budowę np. kotłowni wysokociśnieniowej. Według inspektora bhp remont kapitalny planowany przez WSZKB jest nierealny.

Zgodnie z planem w 1977 r. miały być wyremontowane i adaptowane warsztaty WAK. W związku z tym nie przeprowadzało się w budynku żadnych poważniejszych prac. Remont został wstrzymany. Dlatego stan bhp w warsztatach WAK nadal zły.

W magazynach mieszczących się w piwnicach bl. 14 marnuje się /gnije/ cenny sprzęt turystyczny kupiony za pieniądze społeczne. Piwnice są ustawicznie zalewane przez wodę deszczową, ściany piwnic są zaatakowane przez grzyb.

Kuchnia żołnierska - pomijając warunki, które stwarza budynek /słaba izolacja ścian/ warunki pracy pogarsza mała ilość

zatrudnionych pracowników. Powoduje to przeciążenie obecnie zatrudnionych ludzi /brak 6 osób do pracy w kuchni/.

Chlewnia - tu nie rozwiązano żadnego poważniejszego problemu, natomiast zwiększono hodowlę. Cały wysiłek włożono w rozbudowę pomieszczeń dla trzody chlewnej /świń/. Obecnie jest opracowywana dokumentacja przebudowy chlewni. Nadal brakuje ludzi do opieki nad trzodą chlewną, na 200 sztuk świń jest 1 osoba /kobieta/. "Dyżurka" hodowcy znajduje się na piętrze chlewni, a panujące w niej warunki są anty-sanitarne. Hodowca często tam śpi /mieszka/ w czasie dyżuru, gdy maciory się proszą wówczas wymagana jest szczególna opieka hodowcy. Warunki, w jakich przebywa hodowca, są w stanie urągającym wszelkim normom życia społecznego.

Wyraźnie poprawiła się sprawa zaopatrzenia w ubrania robocze, fartuchy ochronne i obuwie zdrowotne dla kobiet, przydział środków czystości oraz zaopatrzenie w mleko czy napoje chłodzące. Zakupione i zainstalowane zostały saturatory do wody sodowej w Wydziale Wydawniczym, WAK, parku samochodowym oraz w pralni.

Nieznaczny postęp, jaki nastąpił w dziedzinie bhp na terenie ASG WP, w wyniku unowocześnienia w niektórych /komórkach/ działach wytwórczych spowodował, że maleje liczba wypadków przy pracy. W ciągu 1977 r. na terenie naszej uczelni wydarzyło się o 10% wypadków mniej niż w tym samym okresie 1976 r. Nadal jednak zdarzają się wypadki tam, gdzie wadliwa organizacja pracy sprzyja tolerancji wobec naruszania przepisów i zasad bhp.

Stwierdzono, że wzrost zainteresowania i wysiłki Komendy ASG WP, organizacji partyjnej i związków zawodowych przyczyniają się do systematycznej poprawy stanu bezpieczeństwa pracy i warunków socjalnych pracowników ASG WP. Stwierdzono również, że choć ilość wypadków przy pracy systematycznie się zmniejsza, postęp w tej dziedzinie nie jest równomierny w poszczególnych wydziałach i komórkach organizacyjnych ASG WP.

Proponuje się w roku 1978 organizacji partyjnej prac. cywilnych ASG WP i związkowi zawodowemu opracowanie i rozpisanie konkursu bhp pod hasłem /"W moim miejscu pracy - ład i porządek"/ co przyczyniłoby się w dużej mierze do poprawy stanu bezpieczeństwa i higieny pracy.

III. W SŁUŻBACH TECHNICZNYCH

Niniejszą ocenę działalności służb technicznych Oddziału Technicznego za 1977 r. uzyskano poprzez dwukrotnie przeprowadzoną kontrolę partyjno-służbową w listopadzie 1976 r. i w grudniu 1977 r. ogólne zapoznanie się z aktualnie prowadzoną dokumentacją ewidencyjno-planistyczną i sprawozdawczą oraz przeprowadzonych rozmów i wywiadów z kierowniczą kadrą techniczną i dowódczą.

W wyniku powyższych kontroli następująco ocenia się działalność poszczególnych służb Oddziału Technicznego za 1977 r.

1. W Wydziale Samochodowym:

a/ Działalność PKT i PSO

Planowana w 1977 r. modernizacja /przebudowa/ PKT nie została rozpoczęta z uwagi na brak dokumentacji technicznej. Istniejący obiekt w świetle potrzeb związanych z dużą codzienną eksploatacją pojazdów samochodowych nie jest w stanie zapewnić korzystnych warunków pracy dla etatowego składu obsługi PKT. Obecne warunki na PKT są zbyt uciążliwe dla obsługi w sprawnym wykonywaniu zadań. Mimo to ogólnie stwierdza się zadowalającą działalność tego obiektu.

Parkowa Stacja Obsługi w porównaniu do wyników poprzedniej kontroli partyjnej - stwierdza się ewidentną poprawę za - również pod względem stanu wyposażenia i utrzymania urządzeń technicznych, jak i działalności personelu technicznego PSO, a mianowicie:

- uaktualniono i uporządkowano znaki i barwy bezpieczeństwa pracy;

- wykonano zalecenie poprzedniej kontroli odnośnie zwiększenia odpowiedniej ilości kanałów przez zainstalowanie dwóch nowych stanowisk dźwignikowych /elektrycznych/ oraz hydropneumatyczne kanałowe dźwigniki nad kanałami;

- zorganizowano stanowisko naprawy zespołów silnikowych, w trakcie organizacji jest także stanowisko tapicerskie, które zapewni samowystarczalność w tym zakresie;

- wprowadzono szczegółowe badania diagnostyczne samochodów osobowych kadry akademii, dzięki systematycznemu przeszk-

laniu na kursach diagnostyki samochodowej specjalistów i sprowadzeniu kompletu urządzeń diagnostycznych;

- poważnie zaawansowana jest budowa samochodowej stacji diagnostycznej;

- opracowany jest projekt techniczny przebudowy niektórych pomieszczeń PSO w celu urządzenia ich zgodnie z wymogami technicznymi i BHP /spawalni, blacharni, resorowni, kuźni, ładowni akumulatorów i lakierni/;

- wprowadzono nową dokumentację warsztatową usprawniającą działalność planistyczno-sprawozdawczą.

Wyżej wymienione przedsięwzięcia i usprawnienia techniczno-organizacyjne niewątpliwie wpłynęły na znacznie sprawniejsze działanie PSO, wyrazem czego jest planowa i systematyczna realizacja napraw i remontów transportu samochodowego oraz mniejsza ilość awarii i niesprawności technicznych intensywnie eksploatowanych samochodów z dużym przebiegiem kilometrażowym.

Uległy znacznej poprawie warunki pracy dla personelu technicznego PSO zarówno pod względem technicznym /zmechanizowania pracy/, jak i higieniczno-sanitarnym i bezpieczeństwa pracy.

Powyższe osiągnięcia w głównej mierze zawdzięcza się inwencji i pomysłowości szefa Wydziału Samochodowego w pełni zaangażowanego w ciągłym usprawnianiu procesu technologicznego napraw pojazdów samochodowych przy usilnym poparciu szefa Oddziału Technicznego.

Należy podkreślić istniejącą zgodność planowania zadań z ich realizacją.

Garaże samochodowe na terenie parku samochodowego wymagają niezwłocznego remontu generalnego ze względu na nadmierne wyeksploatowane drzwi /zbutwiałe drewno i zniszczone okucia/ stanowiące zagrożenie życiu użytkowników przez ich zawalenie się. Mury ścian są poważnie zawilgocone, z poważnymi ubytkami tynku. Mocno uszkodzona jest instalacja elektryczna i konstrukcja dachowa.

Dalsza a długoterminowa zwłoka może spowodować nieopłacalność przeprowadzenia ich remontu.

b/ Stan szkolenia i utrzymania dyscypliny w kompanii samochodowej

Dokumentacja szkoleniowa, organizacyjno-ewidencyjna i sprawozdawcza prowadzona jest na bieżąco. Ogólnie - stan szkolenia żołnierzy służby zasadniczej w świetle sprawdzonych dokumentów /programu szkolenia, rozkładów zajęć, dzienników lekcyjnych itp./ kształtuje się na poziomie zadowalającym. Frekwencja żołnierzy na zajęciach oscyluje w granicach 55-70% stanu osobowego kompanii.

Dyscyplina w kompanii w porównaniu do ubiegłego roku szkoleniowego 1975/76 poważnie się obniżyła. W 1976 r. w kompanii samochodowej nie stwierdzono żadnych wypadków nadzwyczajnych. Natomiast w 1977 r. miały miejsce dwa wypadki nadzwyczajne, w tym ostatni wypadek jest bezprecedensowy. Charakterystyka tego wypadku: dnia 16.2.1977 r. około godziny 21.10 w czasie przeznaczonym na przygotowanie się do capstrzyku - dyżurny kompanii szer. Piotr Wątor wydał polecenie czterem żołnierzom młodego rocznika szer. szer.: Zajac, Polak, Pawlak i Grodek do stawienia się w sali żołnierskiej żołnierzy starszych roczników lat służby wojskowej. W sali tej st. szer. Wiesław Jamróż kierowca /nie będący przełożonym tych żołnierzy/ kazał kolejno wchodzić na ustawione /jeden na drugi/ obok łóżka dwa taborety i z tej pozycji zażądał meldowania sobie "ile dni pozostało do cywila rezerwie i wicerezerwie". Podczas schodzenia z ustawionych piętrowo taboretów szer. Andrzej Grodek na skutek zachwiania równowagi spadł nadziewając się na wystający koniec z łóżka. W wyniku wypadku doszło do poważnego uszkodzenia mięśni odbytu, rannego przewieziono do szpitala CKP WDM w Warszawie. Wersja wypadku jaką przedstawił podoficer dyżurny kompanii po rozmowach z żołnierzami i swym dyżurnym odbiegały od prawdy i brzmiała "spadł z okna podczas zamykania". Ponadto podoficer nie złożył żadnego meldunku o zaistniałym wypadku dowódcy kompanii, ani też oficerowi dyżurnemu ASG WP - mimo poważnego stanu rannego i skierowania go z izby chorych akademii do szpitala. Poza tym nie dopełnił swych obowiązków służbowych sierż. sztab. Stanisław Rzodkiewicz, który otrzymał zadanie czuwania nad przestrzeganiem porządku wojskowego i dyscypliny w tym czasie w kompanii.

Obydwóch bezpośrednich sprawców wypadku pozostawiono do dyspozycji organów ścigania.

Nadmienia się, że obecny stan rannego jest dość dobry i prawdopodobnie nie grozi mu trwałe kalectwo.

Wypadek ten nosi znamiona sadyzmu, jest on społecznie szkodliwy i bardzo niepokojący - godzący w dobre imię naszej uczelni. Świadczy o dużym rozluźnieniu dyscypliny w kompanii samochodowej.

Kierownictwo Wydziału Samochodowego i Oddziału Technicznego przeprowadziło głęboką analizę obniżania się stanu dyscypliny w kompanii samochodowej, a zwłaszcza przyczyn zaistniałego wypadku nadzwyczajnego. Ponadto zdecydowanie podjęto szeroki wachlarz skutecznych środków profilaktyczno-wychowawczych w celu radykalnego poprawienia stanu dyscypliny, a szczególnie uzdrowienia stosunków międzyludzkich wśród żołnierzy służby zasadniczej w kompanii samochodowej. Przyczyny ewidentnego obniżenia się poziomu dyscypliny w kompanii samochodowej i zaistnienie powyższego wypadku nadzwyczajnego należy dopatrywać się w braku znajomości podwładnych i panujących w kompanii stosunków międzyludzkich, a zwłaszcza braku nadzoru i skutecznej kontroli oraz wymagalności ze strony dowództwa kompanii samochodowej.

Należy podkreślić słabo rozwijaną działalność profilaktyczną i ideowo-wychowawczą.

Poważne obiekcje musi budzić działalność grupy partyjnej i organizacji ZSMP i aktywu kompanii w tym zakresie. Ogólnie dosyć estetycznie urządzony jest i utrzymany rejon zakwaterowania kompanii, zwłaszcza świetlica, magazyny kompanii i izba gospodarcza, natomiast jest nieco gorzej pod tym względem w izbach żołnierskich i na korytarzu. Łóżka zasłane są niedbale, kontakty instalacji elektrycznej i klamki w drzwiach z reguły niesprawne - świadczy to o braku gospodarności i wymagalności szefa kompanii i służby dyżurnej.

2. W wydziale łączności

a/ Działalność wydziału

Zaplanowane przedsięwzięcie organizacyjno-techniczne i inwestycyjne w zakresie polepszania łączności na terenie AGG WP na 1977 r. zostały wykonane.

W wydziale tym dobrze została rozwinięta wynalazczość i racjonalizacja, która została sprzężona z wykonywanymi pracami społecznymi na rzecz usprawnienia łączności przynosząc ewidentne efekty oszczędnościowe i organizacyjno-techniczne, jak np.:

- opracowano dokumentację i urządzono stanowisko ładowczo-rozładowcze akumulatorów, które dotychczas dało oszczędności około 150.000 złotych;

- w GWŁ własnymi siłami uruchomiono stację telegraficzną tajną oraz rozbudowano istniejącą centralę telefoniczną o pojemności 1400 do 1600 numerów, ponadto ułożono 500 mb kabla ziemnego;

- wysiłkiem wydziału łączności zgrupowano około 90% sprzętu i urządzeń /tablice informacyjne itp./ przewidziane do rozbudowy SOD dla Wydziału OPK i LO.

Stan przechowywania i utrzymania sprzętu łączności nie budzi poważniejszych zastrzeżeń. Zarówno w warsztacie, jak i w magazynie sprzętu łączności oraz w GWŁ utrzymany jest ład, porządek i dyscyplina pracy. Stwierdza się, że pod tym względem nastąpiła wyraźna poprawa w porównaniu do wyników z poprzedniej kontroli. W świetle sprawdzonych dokumentów wynika zgodność planowania z terminową realizacją zadań.

Poważne utrudnienie w sprawnym działaniu GWŁ i warsztatów łączności jest odczuwalny brak pełnej etatowej obsady wykwalifikowanych fachowców.

Dla przykładu: - kierownika centrali telefonicznej w sieci kablowej mjr. Stanisława Grochowskiego wysoce wykwalifikowanego fachowca w tej dziedzinie zaangażowano do pełnienia obowiązków dowódcy nieetatowej kompanii tzw. WAK na okres 3 miesięcy, tymczasem upłynęło już półtora roku i w dalszym ciągu nie jest przewidziany jego powrót na etatowe stanowisko służbowe w najbliższym czasie. Stosowana praktyka jest sprzeczna z zasadami wykorzystania kadr oficerskich zgodnie z ich kwalifikacjami.

Podobnie postąpiono z dowódcą radiostacji R-118 /wartości około 3 mln. złotych/ sierż. Andrzejem Majką, który przez półtora roku zaangażowany został do pełnienia funkcji szefa kompanii WAK. Ponadto w warsztacie łączności od dwóch lat brak jest 3 pracowników cywilnych, a w ich zastępstwie zaangażowani

są żołnierze służby zasadniczej kompanii łączności.

b/ Stan szkolenia i dyscypliny w kompanii łączności

Dokumentacja szkoleniowa kompanii i ewidencyjno-organizacyjna oraz sprawozdawcza prowadzona jest na bieżąco. Natomiast realizacja programu szkolenia żołnierzy służby zasadniczej wywołuje poważne zastrzeżenia z przyczyn obiektywnych.

Zdecydowana większość zajęć szkoleniowych żołnierzy kompanii jest nie zrealizowana, ponieważ prawie cały stan osobowy żołnierzy kompanii z polecenia wyższych przełożonych permanentnie wykorzystywany jest do prac porządkowo-gospodarczych i technicznych zarówno na rzecz wydziału łączności, jak i innych komórek organizacyjnych. Ten stan rzeczy najdobitniej ilustruje przedstawione przez dowódcę kompanii łączności rozliczenie żołnierzy kompanii /zał. nr 1/. Dowódca kompanii łączności w sposób uzasadniony udokumentował ten stan rzeczy. We wszystkich rozkładach zajęć odnotowane są uzasadnione przyczyny nieprowadzenia planowych zajęć, w tym także przeniesionych na inny termin nie zrealizowanych zajęć. W pełnym wymiarze przy zadowalającej frekwencji realizowane jest szkolenie polityczne. Dowódca kompanii łączności dużo inicjatywy i troski przejawia, by planowane zajęcia odbyły się nawet w przypadku najniższej frekwencji /uzasadnionej/. Dyscyplina w kompanii utrzymuje się na dobrym poziomie. Dowódca kompanii umiejętnie stosuje szeroki wachlarz środków profilaktyczno-wychowawczych i właściwie wykorzystuje do tej działalności grupę partyjną i organizację ZSMP. Praktyka dyscyplinarna stosowana jest prawidłowo.

Rejon zakwaterowania kompanii utrzymany jest należyście. Na podkreślenie zasługują estetycznie i funkcjonalnie urządzone pomieszczenia socjalne kompanii /świetlica, magazyny kompanijne i izba gospodarcza/.

Ogólnie całokształt działalności Wydziału łączności należy ocenić na dobrze. Stwierdza się w działalności tego wydziału ewidentne efekty.

3. W Wydziale Uzbrojenia i Elektroniki

Stwierdza się, że w dalszym ciągu całokształt gospodarki tego wydziału jest na bardzo wysokim poziomie nie nasuwają -

cy żadnych zastrzeżeń. Magazynowanie, przechowywanie, zabezpieczenie i konserwacja sprzętu uzbrojenia oraz utrzymanie porządków w magazynach i warsztatach może być stawiane za wzór godny do naśladowania przez inne służby ASG WP. Również ewidencja prowadzona jest przejrzysto i elastycznie. W kontrolowanych pododdziałach stan gospodarki uzbrojenia nie budzi zastrzeżeń.

Wzorowo utrzymany stan gospodarki uzbrojenia i elektroniki w ASG WP w głównej mierze należy zawdzięczać szefowi Wydziału - ppłk. Klińskiemu - sekretarzowi POP-16.

4. W Służbie Inżynieryjnej

Stan techniczny, przechowywanie i konserwacja sprzętu inżynieryjno-saperskiego nie budzi zastrzeżeń. Pod tym względem jest widoczna poprawa w porównaniu do poprzedniego okresu, polepszyła się również jakość prowadzenia ewidencji sprzętu. Na bieżąco realizuje się propozycje komisji z poprzedniej kontroli odnośnie zaopatrzenia CDO w materiały wybuchowe i minerskie środki zapalające. Wyrazem tego jest kilkakrotne zmniejszenie kurso-rejsów do Pomiechówka. Natomiast nie został zrealizowany sygnalizowany problem z poprzedniej kontroli dotyczący dopuszczenia żołnierzy z kompanii łączności do obsługi maszyn o mocy 1-100 kw. bez odpowiedniego przeszkolenia i posiadania przez nich odpowiednich uprawnień.

5. Służba Chemiczna

Działalność tej służby nie budzi poważniejszych zastrzeżeń. Zarówno utrzymanie, przechowywanie, konserwacja i ewidencja sprzętu chemicznego nasuwa poważniejszych zastrzeżeń. Mimo to podczas ostatniej kontroli stwierdzono w pomieszczeniu wydawania sprzętu chemicznego zaniedbania w utrzymaniu porządku.

Sprawy ogólnoakademickie

a/ Problem dowozu kadry i pracowników cywilnych ASG WP transportem samochodowym akademii z poszczególnych dzielnic Warszawy do akademii był przez kierownictwo Oddziału Technicznego i Wydziału Samochodowego wnikliwie analizowany i oceniany.

niany w aspekcie wynikających potrzeb i posiadanych możliwości akademii w zakresie ich zaspokojenia.

Z uwagi na niemożliwość rozwiązania tego problemu w ramach akademii - wypracowana została koncepcja przewozu /uwzględniająca w pełni postulaty kadry i pracowników cywilnych akademii/, która w dniu 3.1.1977 r. przedstawiona została do wglądu komendantowi ASG WP, po czym zostanie skierowana do szefa Sztabu Generalnego WP celem udzielenia pomocy akademii w tym zakresie.

- b/ Sumienna, rzetelna i konsekwentna działalność społecznych inspektorów ruchu drogowego na terenie akademii w poważnym stopniu wpłynęła na poprawę dyscypliny ruchu drogowego, wyrazem czego jest niezarejestrowanie poważniejszych wypadków samochodowych. Spośród 16 społecznych inspektorów ruchu drogowego szczególnie wyróżnili się: płk Lampka, płk Stawski, ppłk Kozłowski, kpt. Grygiel.
- c/ Bardzo pożyteczną rolę usługową na rzecz kadry i pracowników cywilnych posiadaczy samochodów spełnia Wojskowe Koło Motoryzacyjne, którego prezesem jest płk Lampka, jednocześnie sekretarz POP-1. Należałoby jednak zwrócić uwagę korzystających z warsztatu naprawczego tego Koła na utrzymanie porządku zarówno w samym warsztacie, jak i na zewnątrz /hałdy śmieci/.

Uogólnione wnioski:

1. W celu utrzymania wysokiego poziomu dyscypliny i stanu moralno-politycznego w pododdziałach zabezpieczenia proponuje się:
 - a/ Z uwagi na specyfikę zadań wykonywanych przez pododdziały zabezpieczenia ASG WP, celowe byłoby wyznaczenie na stałe oficera politycznego do kierowania i nadzorowania pracy partyjno-politycznej, wychowawczej i kulturalno-oświatowej w tych pododdziałach.
 - b/ W szerszym niż dotychczas zakresie udostępnić dla żołnierzy służby zasadniczej ośrodki kulturalno-oświatowe znajdujące się na terenie ASG WP /klub oficerski, czytelnia, biblioteki itp./. Ożywić działalność klubu młodzieżowego "BUSOLA".

c/ Dla powołanych żołnierzy młodego rocznika organizować rejonny zakwaterowania rozmieszczone oddzielnie od rejonów zakwaterowania starszych roczników. Tego rodzaju praktyka od dawna stosowana jest w WP.

2. W większym zakresie zobowiązać WAK do wykonywania prac remontowo-konserwacyjnych na rzecz służb technicznych i w pododdziałach Oddziału Technicznego.
3. Odwołać wykwalifikowaną kadrę wojsk łączności z pełnienia obowiązków w służbie WAK, jako niezgodnych z posiadanymi kwalifikacjami i istniejącymi potrzebami pełnienia przez nich obowiązków na właściwych stanowiskach.
4. Ogólnie całokształt działalności i stan gospodarki Oddziału Technicznego należy ocenić na dobrze.

Załącznik nr 1

Rozliczenie z żołnierzy Kł

Stan kompanii - 48. Etat kompanii - 62

Służba w Kł	- 2
Służba w bl. 4	- 1
Służba w bl. 25	- 1
Służba w bl. 56	- 2
Wydział Wyszkożenia	- 2 /od 6 lat/ - radiotelefoniści
Warsztat łączności	- 2
Katedra łączności	- 1 /od 5 lat/ - radiotelefonista
Funkcyjni	- 2
Zegrze	- 2 /od 2 lat/ - radiotelefoniści
WSW	- 1
GWŁ	- 1
Klub	- 1 /od maja 1977 r./ - radiotelefonista
Urlop	- 2
Kuchnia	- 1 /od 1,5 roku/

Pozostaje do szkolenia -27 żołnierzy

IV. W SŁUŻBIE ZDROWIA ASG WP

Ocena pracy służby zdrowia oparta jest zarówno na opiniach środowiskowych, jak i na konkretnych efektach uzyskanych przez tę służbę w 1977 r.

Opinie środowiskowe, w przeważającej mierze, są ze wszech miar korzystne; wyrażają je żołnierze zawodowi i służby zasadniczej, członkowie rodzin żołnierzy zawodowych, emeryci wojskowi i członkowie ich rodzin, a także pracownicy cywilni, korzystający z usług przychodni. W opiniach tych można wprawdzie zauważyć jeszcze pewne rozbieżności, które jednak są obecnie mniej istotne od występujących w latach poprzednich.

Wyraźny postęp w działalności służby zdrowia w 1977 r. obserwuje się w sferze lecznictwa i profilaktyki. Również w zakresie organizacji przy przychodni lekarskiej zrealizowano szereg wartościowych przedsięwzięć; zmieniony został mianowicie styl pracy poszczególnych gabinetów lekarskich, izby chorych, jak również podniesiono stan dyscypliny wśród personelu służby zdrowia; wprowadzono także do wyposażenia gabinetów nowe urządzenia i sprzęt medyczny. Zmiany organizacyjne i wyposażenie gabinetów w nowe urządzenia i sprzęt pozwoliły podnieść poziom /jakość/ świadczonych usług lekarskich, rozszerzyć zasięg lecznictwa, jak również utworzyć nowe, dotychczas nie istniejące, gabinety specjalistyczne.

Na szczególną uwagę i podkreślenie zasługuje przede wszystkim:

1. Zmodernizowanie gabinetów stomatologicznych poprzez wprowadzenie nowych wysokiej klasy, "unitów" dentystycznych typu "Jugodent" oraz innego sprzętu i narzędzi; modernizacja umożliwiła zwiększenie efektywności pracy stomatologów i rozszerzenie zakresu leczenia zachowawczego. Leczeniem stomatologicznym zostali objęci również pracownicy cywilni akademii. Warto przy tym zauważyć, że w pracy gabinetów stomatologicznych został wprowadzony nowy system przyjęć pacjentów, który wpłynął na racjonalniejsze gospodarowanie czasem pacjentów i lekarzy, a także stał się swoistą formą kontroli społecznej. System ten uzyskał społeczną akceptację, jak również wzbudził satysfakcjonujące naszą przychodnię

zainteresowanie innych ośrodków wojskowej służby zdrowia, a nawet stał się przedmiotem eksperymentów i wdrożeń. Inicjatorem tego systemu jest mjr lek. Machaczka.

2. Zainstalowanie nowych aparatów elektromedycznych w gabinetach fizykoterapii, takich mianowicie, jak: DKF, elektrostimulatora, ultradźwięków, diodynamiki, soluxów, lamp kwarcowych. W ten sposób uzyskano podstawę dla rozszerzenia zasięgu leczenia fizykoterapeutycznego.
3. Otworzenie gabinetu chirurgicznego wyposażonego w nowy, odpowiedni sprzęt i narzędzia. W ten sposób stworzono podstawy dla znacznego rozszerzenia zakresu leczenia chorób chirurgicznych oraz wykonania większości zabiegów tzw. "małej chirurgii", wpłynie to w sposób niewątpliwy na poważne zaoszczędzenie czasu osobistego pacjentów, którzy przedtem musieli wyjeżdżać na ten rodzaj leczenia do CPL na ul. Koszykową.
4. Uruchomienie inhalatorium w gabinecie laryngologicznym, umożliwiającego większą skuteczność leczenia przewlekłych schorzeń gardła i krtani u pacjentów, zwłaszcza u nauczycieli akademickich, dla których schorzenia tych organów mają charakter schorzeń zawodowych.
5. Zreorganizowanie pracy laboratorium, które obecnie jest nie tylko punktem wykonywania podstawowych badań pomocniczych, lecz również punktem poboru materiału do badań wykonywanych w laboratorium CKP WAM.
6. Uruchomienie gabinetu EKG i intensywnej pomocy medycznej udzielanej przez własny - specjalistycznie przeszkolony personel.
7. Zapewnienie leczenia uzdrowiskowo-sanatoryjnego wszystkim żołnierzom zawodowym, dla których takie leczenie było potrzebne w 1977 r.; szczególną troską w tym zakresie byli objęci żołnierze zakwalifikowani do IV grupy zdrowotnej.
8. Czyn społeczny pielęgniarek przychodni podjęty dla uczczenia XXX rocznicy akademii, który polega na nieodpłatnym wykonywaniu zabiegów pielęgniarskich na rzecz pracowników cywilnych.

9. Poważna poprawa stanu sanitarno-higienicznego terenu akademii, poszczególnych obiektów, kasyna, bufetów, stołówki żołnierskiej, miejsca zakwaterowania pododdziałów, a także poprawa stanu higieny osobistej żołnierzy zasadniczej służby wojskowej.
10. Przebadanie wszystkich pracowników zatrudnionych w zespole bloku żywnościowego, jak również wykonujących pracę w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia oraz założenie odpowiedniej ewidencji.
11. Systematyczne rozwijanie oświaty zdrowotnej, zwłaszcza poprzez wygłaszanie pogadanek /36/ oraz odtwarzanie z taśm magnetofonowych prelekcji /89/ na tematy dotyczące np. udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, zagadnień sanitarno-higienicznych, ochrony środowiska.

Wyżej przedstawione, godne uwagi, osiągnięcia akademickiej służby zdrowia nie zamykają listy szeregu innych pożytecznych przemian, jakie zostały dokonane w roku minionym w działalności tej służby. Niewątpliwymi przyczynkami tych przemian są:

- 1/ większe i racjonalniejsze osobiste zaangażowanie personelu służby zdrowia w codzienną, żmudną i odpowiedzialną pracę;
- 2/ systematyczne rozwijanie i pogłębianie działalności profilaktycznej;
- 3/ zmodyfikowanie całokształtu poczynąń, a także śmiałe podejmowanie nowych prób rozwiązań coraz lepszych wyników w pracy. Należy przy tym podkreślić, że duże zasługi w tym zakresie przypisuje się szefowi służby zdrowia - tow. ppłk. lek. Zygrydowi Juchimiukowi.

Zamierzenia na 1978 r. są świadectwem ambicji i dążności do rozszerzenia i pogłębienia dotychczasowych osiągnięć.

Do zamierzeń tych zalicza się:

- 1/ dalszą poprawę jakości świadczonych usług leczniczych;
- 2/ wprowadzenie aktywnego planowego leczenia stomatologicznego kadry i słuchaczy;
- 3/ podwyższenie poziomu stanu sanitarno-higienicznego akademii;
- 4/ zintensyfikowanie podwyższania kwalifikacji fachowych lekarzy poprzez uczestnictwo ich w kursach doskonalących, zebraaniach i obchodach klinicznych;

- 5/ wprowadzenie w przychodni nowych gabinetów specjalistycznych, mianowicie neurologicznego i dermatologicznego;
- 6/ utworzenie wespół z Zakładem Szkolenia Ogniowego i WF grup rehabilitacyjnych kadry ze schorzeniami układu krążenia i kręgosłupa;
- 7/ uzupełnienie stanu obsady etatowej kadry lekarskiej.

V. SZKODY W MIENIU ASG WP ORAZ KWESTIA ICH LIKWIDACJI

Rachunkowa ilustracja szkód znajdujących się w ewidencji 1977 r. przedstawia się następująco:

- 1/ na dzień 1 stycznia 1977 r. pozostało szkód nie zlikwidowanych do dnia 31 grudnia 1976 r. na kwotę 26.232 zł.;
- 2/ w 1977 r. wyrządzono szkód w mieniu akademii na kwotę 131.786 zł.;
- 3/ bilans szkód pozostałych z 1976 r. oraz dotychczas ujawnionych i zaewidencjonowanych z 1977 r. obejmuje kwotę łączną 158.018 zł.;
- 4/ z łącznej kwoty szkód za 1976 i 1977 r. /158.018 zł./ zlikwidowano do dnia 31 grudnia 1977 r. szkody na kwotę 132.094 zł.;
- 5/ nie zlikwidowano szkód do dnia 31 grudnia 1977 r. na kwotę 25.924 zł. /3 szkody w postępowaniu wyjaśniającym/;
- 6/ z łącznej kwoty szkód zlikwidowanych w 1977 r. przypada:
 - a/ 26.232 zł. - na zlikwidowane za 1976 r.;
 - b/ 105.862 zł. - na zlikwidowane za 1977 r.;
- 7/ łączną kwotę szkód /pozostałych z 1976 r. oraz ujawnionych i zaewidencjonowanych w 1977 r. = 132.094 zł./ zlikwidowano przez:
 - a/ wydanie orzeczeń o odszkodowaniu w stosunku do winnych lub przyjęcie od nich zobowiązań, do zapłaty należności za szkodę na kwotę 22.867 zł.;
 - b/ przyjęcie w trybie ugodowym wpłat od winnych na kwotę 7.305 zł.;
 - c/ wydanie orzeczeń o umorzeniu należności szkody na kwotę 101.922 zł.

Szkody zostały wyrządzone w mieniu:

- 1/ służby samochodowej - w 4 przypadkach;
- 2/ służby mundurowej - w 4 przypadkach;

3/ wydz. polit.	- w 1 przypadku;
4/ służby łączności	- w 1 - " -
5/ WAK	- w 7 przypadkach;
6/ kasyna	- w 6 - " -

W związku z likwidacją szkód przeprowadzono w 1977 r. 23 postępowania wyjaśniające. Postępowania te wykazały, podobnie jak w latach poprzednich, że za dość typowe przyczyny szkód należy uznać przypadki zagubienia /13/, uszkodzenia /5/ i kra- dzieży /5/ elementów mienia poszczególnych służb. Przesłanką sprzyjającą powstawaniu szkód, zwłaszcza w mieniu WAK i kasyna, jest niezadowalający jeszcze stopień kontroli oraz zauważalne niedomagania organizacyjne.

Negatywnie należy ocenić czas prowadzenia postępowań wyjaśniających. Zgodnie bowiem z unormowaniami prawnymi postępowanie takie powinno być prowadzone szybko, celowo i oszczędnie; zakończenie powinno nastąpić w ciągu 30 dni od dnia wszczęcia, a w sprawach zawiłych lub prowadzonych przeciwko większej liczbie osób z reguły w ciągu 3 miesięcy. W praktyce naszej zdarzają się natomiast częste przypadki naruszania unormowań w tym zakresie.

WNIOSKI OGÓLNE

1. Wszyscy członkowie Zespołu Komitetu Partyjnego z zadowoleniem stwierdzają, że w kontrolowanych służbach nastąpiła poprawa w stosunku do 1976 roku, a zalecenia pokontrolne zrealizowane zostały przez wszystkich szefów służb, co jest zjawiskiem godnym szczególnego podkreślenia.
2. Na tym tle niekorzystnie wypadł Wydział Kadr, któremu na posiedzeniu 11.1.1977 r. Komitet Partyjny zalecił: "wyszukania i zatrudnienia odpowiednich pracowników w służbie żywnościowej i w kuchni żołnierskiej" /Biuletyn KP ASG WP PF-2495-1/52, luty 1977 r., str. 35/. Z niniejszego sprawozdania wynika, że nie wykonano polecenia, a ilość brakujących pracowników w pionie żywnościowym znacznie się powiększyła, w wyniku tego sytuacja w tym pionie staje się krytyczna i wymaga podjęcia zdecydowanie szybkich przedsięwzięć, tak po linii partyjnej, jak i służbowej.

3. W dalszym ciągu budzić musi niepokój powolny stan likwidacji strat i szkód w mieniu wojskowym. Wydaje się, iż oprócz kierownictwa służbowego, więcej uwagi należy poświęcić temu problemowi w działalności partyjnej, np. przez głębszą analizę pracy oficerów prowadzących postępowania wyjaśniające /dotrzymywanie terminów, racjonalności wniosków itp./.
4. Większego zainteresowania, troski, oddziaływania i pomocy ze strony Komitetu Partyjnego należy poświęcić pododdziałom zabezpieczenia ASG WP, tak w zakresie dyscypliny, jak i racjonalnie zorganizowanej pracy kulturalnej oraz z szeroko rozumianym sprawom bytowym żołnierzy służby zasadniczej.
5. Przyjąć za uzasadnione propozycje dotyczące konkursu o poprawę warunków BHP i w porozumieniu z Radą Związków ZOZ podjąć w tym kierunku określone działania, a wyniki konkursu wliczać do oceny współzawodnictwa i przodownictwa.
6. Należy wyrazić słowa szczególnego partyjnego uznania za wysiłek i trud poniesiony przez tow. ppłk. lekarza Juchimiuka - szefa służby zdrowia - w zakresie poprawy funkcjonowania przychodni i całej służby zdrowia ASG WP.

SPRAWOZDANIE
Z DZIAŁALNOŚCI ZESPOŁU KONTROLI SPOŁECZNEJ ZA 1977 R.

1. Zespół Kontroli Społecznej w 1977 roku wzorem lat ubiegłych dużo uwagi poświęcił regulowaniu handlu mięsem i jego przetworami w placówkach WPH rozmieszczonymi na terenie ASG WP.

Konieczność działania w tym kierunku wynika z ogólnie znanej sytuacji rynkowej z jednej strony, a nadmiernym naciskiem na sklepy WPH z drugiej strony. Powodów nadmiernego nacisku na sklepy WPH jest kilka, a do najważniejszych zaliczyć należy:

a/ kupowanie mięsa i jego przetworów przez mieszkańców osiedla i pracowników nie tylko dla zaspokojenia potrzeb własnych ale także potrzeb bliższej i dalszej rodziny;

b/ zwiększone, w porównaniu do lat ubiegłych, zakupy dokonywane przez wszystkie grupy słuchaczy.

Oba te zjawiska tak ostro nigdy dotychczas nie występowały. Wynika to z faktu, iż braki zaopatrzenia w te artykuły wystąpiły zbyt ostro w całym kraju. Ponadto i sklepy WPH w miesiącach wrzesień-listopad otrzymywały mniejszą ilość tych artykułów niż w latach poprzednich.

Ogólnie ocenia się, iż mimo pewnych niedostatków sytuacji krytycznej, to znaczy takiej by w ogóle nie było można nic kupić - nie było. Chociaż w wymienionych wyżej miesiącach był słaby wybór gatunków mięsa wołowego i zupełnie niewielki wybór mięsa wieprzowego.

Ten stan rzeczy powodował wiele nieporozumień i niezdrowy społecznie objaw dążności do wymuszania na ZKS wprowadzenia kartek bądź talonów, dzięki którym wszyscy pracownicy instytucji rozmieszczonych na terenie ASG WP mogliby dokonywać zakupów w placówkach WPH mieszczących się na terenie ASG WP. Wszystkie te projekty z wielu względów uznano za nieracjonalne i dlatego nie były one wprowadzone. Ponadto ZKS nie otrzymał takich uprawnień i każde działanie zmierzające do wprowadzenia kartek lub talonów mogłoby spowodować interwencję władz politycznych. Doświadczenia wykazują, że tylko wprowadzone ograniczenie zakupów i zamawianie kolejek powodują odruchy

sprzeciwu, co uwidacznia się wpisami w książkach życzeń i zażeń.

Ostatecznie stan zaopatrzenia w okresie świąt był więcej niż dobry. Sądzić należy, że trudna sytuacja przynajmniej do - raźnie jest opanowana. Wyraża się także przekonanie, iż nie należy ulegać żadnym naciskom zmierzającym do wprowadzenia kar - tek lub talonów przynajmniej tak długo, jak długo system ten nie uzyska prawnego potwierdzenia.

2. Zespół Kontroli Społecznej dokonał kontroli całokształtu gospodarki prowadzonej przez Wydział Zaopatrzenia Oddziału Szkolenia ASG WP. W wyniku tej kontroli Zespół doszedł do przekonania, że w Wydziale tym prowadzi się celową i wyjątkowo rozważną politykę zaopatrzenia i gospodarki materiałami oraz sprzętem szkoleniowym.

Wydaje się jednak, że istnieje pilna potrzeba poczynienia dalszych udoskonaleń by uzyskać jeszcze lepsze rezultaty. Do najważniejszych z tych poczynień zaliczyć należy:

- podniesienie wysokości sumy jednorazowej zaliczki z 500 do 2.000 zł.;
- utworzenie grupy /2-3 osób/ do konserwacji, przeglądu i napraw sprzętu audiowizualnego i elektronicznego;
- spowodowanie doprowadzenia ogrzewania do bloku 20, w którym znajduje się główny magazyn sprzętu szkoleniowego. Brak ogrzewania powoduje, że przechowywane w nim materiały narażone są na nadmierne niszczenie;
- dokonanie kapitalnych remontów pomieszczeń piwnicznych w bloku 101, gdzie przechowywana jest część sprzętu szkoleniowego, a ze względu na brak należytej wentylacji i zagrzybienie, powodowane jest nadmierne niszczenie przechowywanych tam środków;
- polepszenie warunków BHP w warsztatach Oddziału Szkolenia, gdyż napięte plany produkcyjne, brak dostatecznie sprawnych narzędzi pracy i w pewnym sensie ciasnota stwarzają nadmierny stan zagrożenia ludziom tam pracującym.

Nieco innym problemem jest potrzeba wybudowania dla potrzeb ASG WP i jednostek będących na zaopatrzeniu suszarni tarczycy, która wymaga odpowiedniego przesuszenia nim zostanie skierowana do produkcji. Brak takiej suszarni odbija się ujem-

nie na wartości gromadzonej i niezbyt właściwie przechowywanej tarcicy.

Za pewną niedoskonałość w pracy Wydziału Zaopatrzenia Oddziału Szkolenia uznaje się brak właściwie wypracowanych norm jednostkowego zużycia różnego rodzaju materiałów kancelaryjnych, przyborów do pisania i kreślenia dla poszczególnych grup pracowników naukowo-dydaktycznych i administracyjnych. Posiadanie takich norm zużycia uznaje się za celowe. Doświadczenia jakie posiada szef Wydziału Zaopatrzenia powinny przyczynić się do tego, iż opracowanie takich norm nie spowoduje większych trudności, a korzyści mogą być bardzo duże.

3. Zespół Kontroli Społecznej dokonał także lustracji ośrodków wypoczynkowych ASG WP w Brzeźnie i w Zegrzu. Stwierdzone nieznaczne niedoskonałości omówiono na miejscu z komendantami oraz kwatermistrzem ASG WP, ponieważ nie wymagały one interwencji komendy ASG WP. W odniesieniu do obu ośrodków istnieje jeden ogólny postulat społeczny by sprawiedliwie przydzielać pomieszczenia, a w odniesieniu do Zegrza regulować także częstotliwość korzystania z odpoczynku w tym domu. Bywa bowiem i tak, że niektórzy korzystają z tego domu w każdą sobotę i niedzielę, a inni nie mogą uzyskać skierowania. Nie stwierdza się, iż jest to zjawisko powszechne ale pojedyncze przypadki powodują uczucia niesprawiedliwości.

4. Dokonano także wnikliwej oceny stanu zaopatrzenia i działalności kantyny żołnierskiej. Ustalono, że działalność tej placówki jest nienaganna. Zaopatrzenie we wszystkie artykuły jest dobre, a obsługa spełnia swoje obowiązki należycie o czym świadczy niewielka i o nieistotnym znaczeniu ilość wpisów do książki życzeń i wniosków.

Jeżeli jednak nie ma istotnych przeszkód, to dla polepszenia warunków obsługi żołnierzy i warunków higienicznych wskazane by było:

- założenie wentylacji na zapleczu kantyny, w którym ze względu na wielkość pomieszczenia przechowuje się różnorodne artykuły, jak: mydła, pasty i kremy, których zapachy przechodzą na przechowywane w tym samym pomieszczeniu artykuły żywnościowe. Wietrzenie przez otwieranie okna nie rozwiązuje tej niedoskonałości, a wręcz odwrotnie powoduje jeszcze dodatkowe,

jak np.: dostający się kurz i śmieci zanieczyszczają znajdujące się tam artykuły, a ponadto powstają możliwości wyciągania przez otwarte okno mienia kantyny;

- usprawnienie wentylacji sali konsumpcyjnej przez wyciszenie hałaśliwości pracy wentylatora.

5. W odpowiedzi na powszechnie podnoszone skargi słuchaczy, a dotyczące: niesystematycznej wymiany bielizny pościelowej i przyjętej zasady indywidualnej wymiany ręczników przez słuchaczy, a także niewłaściwego rozmieszczenia telefonów na poszczególnych piętrach internatu, Zespół Kontroli Społecznej dokonał określonych kroków interwencyjnych u osób służbowo odpowiedzialnych za poszczególne poczynania. W wyniku tej działalności występujące niedoskonałości zostały usunięte i mają być podjęte takie działania by ich występowanie nie powtarzało się. Szef łączności ASG WP zobowiązany został do poprawienia rozmieszczenia telefonów w internacie tak, by wszyscy słuchacze mieli jednakową łatwość dojścia do rozmównicy publicznej.

W związku z upływem trzyletniej kadencji proszę Obywatela Generała o uznanie, iż Zespół Kontroli Społecznej powołany na mocy rozkazu nr 54/MON z 25 września 1974 roku z dniem 1.2.78 r. zakończy swoją działalność. Zespół Kontroli Społecznej w nowym składzie powinien być wybrany po XVI Konferencji Partyjnej ASG WP na ogólnym zebraniu kadry. Szczegóły ustala REGULAMIN ZESPOŁÓW KONTROLI SPOŁECZNEJ w rozdziale 2 w punktach od 9 do 17.

Z meldunków wynika również, że w ASG WP nie ma osób z uzależnieniami lekowymi, narkomanów i nałogowo używających alkohol.

Porównanie średniego stanu w dziedzinie nałogów w końcu 1977 i 1976 r. wskazuje na pewne osiągnięcia w roku ubiegłym:

- o 3% więcej osób nie pali tytoniu /w 1976 r. - 50% stanu ASG WP nie paliło tytoniu, a w 1977 r. - 53%/;
- o 4,5% więcej osób nie używa w ogóle alkoholu /w 1976 r. - 85% stanu ASG WP używało alkohol w stopniu umiarkowanym, a w 1977 r. - 80,5%/.

Mimo odnotowania niezbyt wielkiego, ale jednak korzystnego zjawiska ograniczenia w paleniu i piciu - KWZ ocenia, że wskaźniki palących tytoń i pijących alkohol są nadal wysokie oraz że towarzyszy temu często niska kultura spożycia, jak:

- palenie tytoniu w miejscach pracy, w mieszkalnych pokojach internatów i bufetach;
- bez umiaru picie alkoholu w miejscach publicznych niekiedy połączone z naruszeniem dyscypliny lub narażeniem na szwank honoru żołnierskiego.

Dla uzyskania jeszcze lepszych rezultatów w zwalczaniu wymienionych nałogów składu osobowego ASG WP w roku 1978 - KWZ proponuje następujące przedsięwzięcia:

1. W 1978 r. podjęcie intensywnej pracy wychowawczej i propagandowej ze strony wszystkich przełożonych, organizacji partyjnych i młodzieżowych, służby zdrowia i KWZ w celu dalszego ograniczenia liczby osób palących tytoń i pijących alkohol.
2. Zabronienie palenia tytoniu w miejscach pracy, internatach i bufetach z oznaczeniem zakazu palenia oraz zobowiązaniem osób służbowo odpowiedzialnych za nadzór do egzekwowania tego zakazu.
3. W stosunku do osób upijających się oraz naruszających dyscyplinę w stanie podchmielenia alkoholowego - stosowania szczególnie surowych konsekwencji dyscyplinarnych.
4. W pododdziałach obsługi i kursach akademickich propagowanie i wychowywanie żołnierzy oraz słuchaczy w "grupach /plutonach/ bez nałogów". Wyróżnianie grup i plutonów bez nałogów w dorocznym konkursie na najlepszą komórkę organizacyjną

ASG WP pod względem sanitarno-higienicznym.

5. Wystąpienie do właściwej władzy dzielnicowej o zlikwidowanie sklepu alkoholowego przy ul. Wieczorkiewicza.
6. Zorganizowanie w Przychodni Służby Zdrowia ASG WP poradni antynikotynowej z obowiązkiem ujęcia na ewidencję wszystkie osoby pragnące odzwyczajenia się od nałogu i okazania im wszelkiej możliwej pomocy. Prowadzenie szczególnie aktywnej propagandy antynikotynowej w ośrodkach rekreacyjnych ASG WP, na wycieczkach PTTK, obozach młodzieżowych i klubie młodzieżowym.
7. Zorganizowanie wietrzenia korytarzy i innych pomieszczeń służących za palarnie we wszystkich budynkach pracy, a szczególnie w blokach nauki słuchaczy /bloki: 101, 25 i 56/.
8. Wsparcie akcji antynikotynowej i antyalkoholowej przez zabezpieczenie sportowe, oświatowe i kulturalne ze strony odpowiednich organów ASG WP.

III. PRZEDSIĘWZIĘCIA REALIZOWANE W OKRESIE SPRAWOZDAWCZYM:

1. Komórki organizacyjne ASG WP zrealizowały w dziedzinie wychowania zdrowotnego i podnoszenia stanu sanitarno-higienicznego, przedsięwzięcia wynikające z zasad regulaminowych, rozkazu nr 133 z dnia 28.6.1976 r. i innych bieżących rozkazów komendanta ASG WP:
 - a/ komórki dydaktyczno-wychowawcze zrealizowały w różnych formach i sposobach organizacyjnych następujące przedsięwzięcia:
 - prowadziły pracę wychowawczą ze składem osobowym, szczególnie z palącymi tytoń, pijącymi alkohol i prowadzącymi nieregularny tryb życia lub pracy. W różnych katedrach czyniono to w różnych formach, np.: odprawy służbowe, zebrania partyjne z pogadankami na właściwe tematy, rozmowy indywidualne i zajęcia ze słuchaczami w czasie poniedziałkowych "godzin wychowawczych";
 - aktywizowały oficerów kadry i słuchaczy do uprawiania sportu i turystyki, pracy w ogródkach działkowych i kółkach zainteresowań, imprezach kulturalnych oraz do odpoczynku w ośrodkach rekreacyjnych ASG WP i innych;

- dbały o czystość, porządek i estetykę pomieszczeń pracy kadry i pracowników cywilnych oraz w miarę możliwości w salach wykładowych i pomieszczeniach mieszkalnych słuchaczy w internatach;
- przy podziale pokoi pracy kadry i mieszkań słuchaczy w internatach kierowano się nie tylko zasadami struktur organizacyjnych i funkcjonalności, ale także względami higieny, łącząc w oddzielnych pokojach palących i nie palących tytoń;
- prowadziły kontrolę i ocenę stanu osobowego kadry i słuchaczy oraz pomieszczeń pod względem sanitarno-higienicznym i w miarę możliwości usuwały stwierdzone usterki we własnym zakresie lub składały do służb tyłowych zapotrzebowania na wykonanie prac do tych służb należących;
- oficerowie kadry, pracownicy cywilni i słuchacze przeszli obowiązkowe badania okresowe i rentgenowskie, a ponadto słuchacze Wydziału Wojsk OPKiLot. przeszli badania w WIML obowiązujące personel latający;
- systematycznie kierowano oficerów kadry na zorganizowany wypoczynek, planowe zajęcia kadry z WF;
- wprowadzenie w komórkach organizacyjnych "bezsztresowego stylu dowodzenia i kierowania" sprzyjają zdrowiu fizycznemu i psychicznemu stanowi osobowemu.

W świetle sprawozdań i obserwacji KWZ ASG WP, szczególnie odpowiedzialnie traktują sprawę wychowania zdrowotnego oraz stanu sanitarno-higienicznego i dlatego też mają znaczne osiągnięcia w tej dziedzinie: Katedra Strategii, Oddział Wojsk WOPKiLot. oraz Katedra Taktyki Tyłów.

- b/ Komórki naukowe, administracyjne i gospodarcze, podobnie jak komórki dydaktyczno-wychowawcze, realizowały w okresie sprawozdawczym przedsięwzięcia wychowawcze i sanitarno-higieniczne w odniesieniu do swoich stanów osobowych i obiektów, a ponadto służby tyłowe zabezpieczały kadre, słuchaczy i żołnierzy pododdziałów ASG WP.

2. Komisja Wychowania Zdrowotnego ASG WP w 1977 r. odbywała systematycznie zebrania w terminach zawartych w miesięcznych planach komendy ASG WP. W okresie sprawozdawczym KWZ oprócz przedsięwzięć inspirujących komórki organizacyjne ASG WP zrealizowała własnym wysiłkiem organizacyjnym i wychowawczym następujące przedsięwzięcia:

a/ W dziedzinie oświaty - przeprowadzono 36 pogadań i wykładów głównie dla żołnierzy pododdziałów, słuchaczy i pracowników cywilnych oraz odtworzono 110 pogadań z taśm magnetofonowych o różnej tematyce, jak: walka z alkoholizmem i nikotynizmem, udzielanie pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, walka z chorobami zakaźnymi, higiena jamy ustnej, próchnica zębów i jej zapobieganie, ochrona środowiska naturalnego, choroby cywilizacyjne, BHP na stanowiskach pracy i wiele innych tematów.

Dla zabezpieczenia oświaty słownej KWZ ma do dyspozycji 40 taśm magnetofonowych z nagranyimi tekstami oświatowymi oraz do tego magnetofon szpulowy.

b/ W dziedzinie wychowania fizycznego - KWZ i Zakład Wychowania Fizycznego realizowały następujące przedsięwzięcia:

- prowadzono naukę pływania dla nie umiejących pływać słuchaczy i żołnierzy pododdziałów obsługi;
- prowadzono sobotnio-niedzielną działalność rekreacyjną na bazie ośrodka w Zegrzu - w tym między innymi kurs żeglarski na stopień sternika, oraz rejs żeglarski dla oficerów i ich rodzin;
- zorganizowano i zrealizowano szereg zawodów o charakterze sportowym dla słuchaczy i kadry, pododdziałów obsługi i pracowników cywilnych;
- rozpoczęto budowę "ścieżki zdrowia" na terenie ASG WP.

c/ Z inicjatywy KWZ - kwatermistrz ASG WP opracował i wdrożył nowy, doskonalszy plan podziału terenu ASG WP na region odpowiedzialności za porządek i czystość.

d/ Inne dokonania KWZ w 1977 r.

Komisja Wychowania Zdrowotnego wspólnie ze Służbą Zdrowia zorganizowała Koło PCK.

Funkcjonuje ono od 10.10.1977 r. Rozwój koła PCK uzależniony jest jednak od okazywania mu pomocy organizacyjnej ze strony KWZ, Służby Zdrowia i organu partyjno-politycznego ASG WP.

Komisja Wychowania Zdrowotnego wzięła udział w konkursie ogłoszonym w 1977 r. przez Komisję Inicjatyw i Nowatorstwa MON wspólnie z Szefostwem Służby Zdrowia na temat działalności Komisji Wychowania Zdrowotnego w jednostkach wojskowych WOW i uczelniach wojskowych WP. Przewodniczący KWZ ASG WP /autor pracy konkursowej/ zdobył jedną z pierwszych nagród ministra obrony narodowej.

Działalność KWZ ASG WP spotkała się z b. dobrą oceną Komisji GZP kontrolującej Akademię w październiku 1977 r.

IV. WAŻNIEJSZE ZAMIERZENIA KWZ NA 1978 R.

1. W dziedzinie oświaty sanitarnej w dalszym ciągu prowadzić wykłady i pogadanki na odpowiednio wybrane tematy, skupiając szczególną uwagę na problematyce antynikotynowej i antyalkoholowej.
2. W walce z nałogiem palenia tytoniu i skłonnościami do picia alkoholu przyczynić się do realizacji propozycji zawartych w punkcie II sprawozdania.
3. W dziedzinie propagandy wizualnej zorganizować w pododdziałach kąciki i gazetki o treści wychowawczo-zdrowotnej.
4. W dziedzinie ochrony środowiska naturalnego okazywać pomoc pododdziałom i służbom odpowiedzialnym za utrzymanie czystości terenu i miejsca pracy w ASG WP.
5. Realizować zadania wynikające z wytycznych komendanta ASG WP oraz akcji organizowanych w skali WP i kraju, a także wynikające z bieżących potrzeb ASG WP.

V. PROPOZYCJE ORGANIZACYJNE:

1. Propozycje wyróżnienia najlepszych komórek organizacyjnych ASG WP za 1977 r. w ramach konkursu ogłoszonego rozkazem komendanta ASG WP nr 133 z dnia 28.6.1976 r. - przedstawia się w oddzielnym projekcie rozkazu.

2. Dwuletnie doświadczenie w uzyskiwaniu informacji o działalności wychowawczo-zdrowotnej w komórkach organizacyjnych wskazuje na celową możliwość rezygnacji ze składania odpowiednich meldunków w połowie roku na rzecz jednego - rocznego meldunku i jednego - rocznego sprawozdania KWZ dla komendanta ASG WP. Przy akceptowaniu propozycji przez Obywatela Generała zostanie przedstawiony odpowiedni projekt rozkazu wnoszący korektę do rozkazu nr 133.

INFORMACJA

O STANIE DYSCYPLINY I DZIAŁALNOŚCI PROFILAKTYCZNEJ ASG WP za okres od 1.1 do 31.12.1977 r.

Wnikliwa analiza dyscypliny we wszystkich jej aspektach umożliwia stwierdzenie, że w minionym roku uczyniony został kolejny jakościowo lepszy krok na drodze jej umacniania.

Akademicka działalność na rzecz kształtowania dyscypliny stanu osobowego prowadzona była pod ogólnym hasłem "wysoka jakość w procesie nauczania i wychowania" ustalone jako wiążące hasło jubileuszu XXX-lecia ASG WP. Treści hasła spletały się ściśle z przedsięwzięciami wynikającymi z ustaleń w sprawie kształtowania dyscypliny w uczelni do roku 1980, opracowane w oparciu o "Program umacniania dyscypliny w Siłach Zbrojnych PRL na lata 1976-1980" oraz szerokim programem wdrażania nowych regulaminów.

Zdecydowana większość kadry uczelni w pełni realizowała w życiu służbowym i prywatnym postanowienia regulaminów "Zasad etyki ..." i "Obyczajów...". Potwierdzała akceptację ich postanowień ustawicznym staraniem o wzbogacanie swych wartości ideowo-moralnych, umiejętności zawodowych, właściwą wymagalnością od siebie.

Kolektywy kadry są wysoce zintegrowane służbowo i koleżeńsko charakteryzuje je wzajemna życzliwość, a zarazem odpowiedzialność pryncypialność wobec przejawów zła czy odstępstw od ogólnie przyjętych w wojsku norm zachowań i postępowania, szczególnie w odniesieniu do naruszeń godności służby wojskowej, honoru munduru, dobrego imienia ASG WP.

Procentuje wysiłek komendy i organu partyjno-politycznego zmierzający do szerszego niż dotychczas łączenia przez naukowców i kadry zabezpieczenia pracy dydaktycznej z wychowawczą - do realizacji w pełniejszym wymiarze postulatów o jedności nauczania, wychowania i badań naukowych, do dyscyplinującego oddziaływania na słuchaczy w roku studiów i w innych okolicznościach. Szczególne, dodatkowe wymagania w tym względzie stawiane są 54 oficerom pełniącym nieetatowe funkcje kierowników taktycznych grup szkoleniowych słuchaczy, dobieranych starannie na te stanowiska w katedrach i zatwier-

dzonych przez komendę po dokładnej analizie prezentowanych wartości.

Odzwierciedleniem właściwych, w większości zgodnych z postulowanym modelem postaw i zachowań kadry jest ich nienaganna karność indywidualna.

W 1977 roku za wykroczenia ukaranych zostało dyscyplinarnie tylko 4 oficerów kadry /na stan 531/, wyróżnionych natomiast zostało 435 /81,9% ogółu/. Nastąpił w stosunku do 1976 r. spadek kar o 1/3. Pewien niepokój może budzić fakt, że dwóch oficerów kadry było karanych dyscyplinarnie za pijaństwo, co nie miało miejsca w 1976 r. Miały także miejsce dwa wypadki naruszenia porządku publicznego w stanie nietrzeźwym, za które nie wymierzono kar dyscyplinarnych, a ograniczono się do przeprowadzenia rozmów partyjnych.

Na 31 chorążych karę dyscyplinarną wymierzono jednemu, zaś procent wyróżnionych wynosi tu 96,1%. W grupie podoficerów zawodowych stosunek wyróżnień do kar kształtuje się również korzystnie - 1 kara na stan 45 podoficerów i 95,5% wyróżnionych. W grupie podoficerów notuje się znaczny spadek kar w stosunku do 1976 r. /4 w 1976 r. - 1 w 1977 r./.

Nadmienić należy, że poza 5 wypadkami, zdecydowana większość kadry jest na trwałe związana ze służbą wojskową i z nią kojarzy swoją przyszłość. Nie ma tendencji zwolnień wśród młodych oficerów.

Słuchacze ASG WP stanowią dobrane wyselekcjonowane grono spośród młodej kadry oficerskiej o ukształtowanych już poglądach w kwestii dyscypliny, doceniający jej szczególne znaczenie w ASG WP. Zdają sobie sprawę z faktu, że w uczelni do wódczej mają się kształtować i współtworzyć wzorce postaw i zachowań godne upowszechniania w jednostkach, sztabach i instytucjach, w których pracować będą jako absolwenci.

Taka formuła dyscypliny, przedstawiana słuchaczom na początku każdego roku akademickiego podczas tzw. "dni adaptacyjnych" jest powszechnie akceptowana przez słuchaczy.

Stałe oddziaływanie profilaktyczne przez kadrę ASG WP, oraz suma i intensywność przedsięwzięć służbowych, partyjnych i społecznych wiążących się z przedmiotami dyscypliny i zrealizowanych z myślą o słuchaczach przyniosła wymierne efekty.

W 1977 r. słuchacze nie spowodowali wypadków nadzwyczajnych o dużym ciężarze gatunkowym, zmniejszyła się znacznie ilość wymierzanych kar dyscyplinarnych /z 44 w 1976 r. do 16 w 1977 r./.

Wyróżnionych zostało 46,1% ogółu słuchaczy - głównie za uzyskiwanie wysokich wyników w studiach, wzorową postawę służbową, aktywność partyjną i społeczną.

Nie wszyscy jednak słuchacze w pełni podporządkowują się zwiększonym wobec nich wymaganiom. Niektórzy nie potrafią do - stosować się do nowych warunków rodzinnych i rozłąki z nimi. Odnotowano pewne fakty wykorzystywania i nadużywania przez oficerów pewnej swobody wynikającej z zamieszkania w internacie. Zbyt wielu nadużywa alkohol.

Do innych uchybień występujących w dyscyplinie niektórych słuchaczy, stwierdzonych w 1977 r. należą: - niedbałość o po - mieszczenia w internacie, niedociągnięcia w pracy z dokumentami niejawnymi; tendencja do noszenia długich włosów i niezbyt estetycznego wyglądu.

W minionym 1977 r. - podobnie jak w latach poprzednich pewnym problemem jest nienajlepsze zdyscyplinowanie części podoficerów i szeregowców służby zasadniczej. W 1977 r. wymierzono 292 kary dyscyplinarne szeregowcom i podoficerom - z tego podoficerom 24 kary. Notuje się w związku z tym wzrost o 69 kar w stosunku do 1976 r. /w 1976 r. wymierzono 223 kary dyscypli - narne/.

Jest rzeczą charakterystyczną, że w pododdziałach obsługi ASG WP występuje stosunkowo niewielka grupa podoficerów i szeregowców, która wymyka się spod wpływu wychowawczego przełożonych. Stan ten, w połączeniu ze stosunkowo niską jeszcze wymaga - łością dowódców plutonów i drużyn, niedostatkami w pełnieniu służby podoficera dyżurnego, uciążliwością i monotonością słu - żby oraz nawykami do znacznej swobody z jakimi żołnierze są wcieleni do wojska - jest główną przesłanką popełniania przez nich wykroczeń.

Większość żołnierzy zasadniczej służby wojskowej pododdzia - łów zabezpieczenia i obsługi ASG WP cechuje pozytywny stosunek do obowiązku tej służby. 256 żołnierzy zasadniczej służby woj - skowej /59,1% ogółu w roku 1977/ spełniło swoje żołnierskie obowiązki w ASG WP bez kary dyscyplinarnej, mając natomiast po

kilka wyróżnień. Żołnierzy tylko karanych i nie wyróżnianych w ogóle było 24 /5,5%/. Żołnierze pododdziałów dobrze na ogół wykonali podstawowe obowiązki służbowo-ochronne, porządkowe, gospodarcze, usługowe i inne, wynikające z ich służby w specyficznej jednostce wojskowej, jaką jest ASG WP.

Można by wymieniać długo listę osiągnięć żołnierzy służby zasadniczej, jednak nie mogą one przesłonić faktu, jakim jest wzrost, a nie spadek kar dyscyplinarnych.

Niepokojące są drastyczne wykroczenia, sprzeczne z zasadami socjalistycznych stosunków międzyludzkich, które miały miejsce w kompanii samochodowej, gdzie kilku żołnierzy starszego rocznika stosowało nieregulaminowe metody wychowawcze wobec poborowych wcielenia jesiennego /meldowanie z wysokości kilku stołków o ilości dni do cywila, które zostały "vicere - zerwie" itp./. Doprowadziło to do okaleczenia żołnierza młodego rocznika. Kadra pododdziału zbagatelizowała sygnały o stosowaniu podobnych praktyk przez starszy rocznik i w porę nie interweniowała.

Do innych przewinień żołnierzy, których nie udało się w roku 1977 - uniknąć mimo wysiłków - należały: nadużywanie alkoholu, naruszenie przepisów służby wartowniczej oraz zasad eksploatacji pojazdów /stanowiły one 51,5% ogółu wykroczeń/.

Suma przedsięwzięć służbowych, partyjnych i społecznych w sferze dyscypliny w roku 1977 przyniosła, mimo wspomnianych niedociągnięć, zadowalające efekty w podstawowych wskaźnikach dyscypliny /bez wypadków śmiertelnych, wyeliminowanie przestępstw, zmniejszenie ilości wypadków nadzwyczajnych z 12 w roku 1976 do 6 w roku ubiegłym, nienaganna karność wiodących grup osobowych kadry i słuchaczy/.

Członkowie partii byli siłą napędową wszelkich pozytywnych akademickich dokonań w 1977 r. i dynamicznego rozwoju uczelni, źródłem inicjatyw służbowych i społecznych. Członkowie partii spełnili wiodącą rolę w rozwoju ruchu współzawodnictwa i przodownictwa wśród kadry i słuchaczy, a zwłaszcza pracowników cywilnych.

Niepokojący jednak jest fakt, że wszystkie przewinienia dyscyplinarne kadry i słuchaczy należy przypisać członkom par-

tti, a w stosunku do niektórych nie były wyciągnięte sankcje partyjne. Tylko dwóch oficerów kadry /na 4 karanych/ i 6 oficerów słuchaczy /na 16 karanych/ poniosło sankcje partyjne. Taki stan rzeczy wskazuje na zbyt ni liberalizm ze strony poszczególnych POP. Rozpatrywanie wszystkich przewinień na zebraniach POP może przynieść pozytywne efekty w dziedzinie umacniania dyscypliny wśród społeczności ASG WP.

Poczynania w zakresie umacniania dyscypliny oraz ich efekty zostały ocenione w rozkazie komendanta Akademii z dnia 5.11. 1977 r. - podkreślono w nim godne naśladowania i upowszechniania rezultaty najlepszych kolektywów /katedry WRiArt., Wydziału WOPKiLO oraz Katedry łączności/ w części rozkazującej postawiono zadania na rok następny.

INFORMACJA

O STANIE I ROZWOJU PARTII W ASG WP W 1977 R.

Działalność Komitetu Partyjnego ASG WP i POP nad kształtowaniem akademickiej organizacji partyjnej i stałą rozbudową jej szeregów była i jest przedmiotem szczególnej troski i stanowi jedno z ważnych zadań pracy wewnątrzpartyjnej. Ideowo-wychowawczą i organizacyjną działalność instancji partyjnych w tym zakresie charakteryzuje systematyczna dążność do stałego doskonalenia treści i form partyjnego działania, celem którego jest pozyskiwanie do partii najlepszych ludzi spośród bezpartyjnych, szczególnie z tych grup środowiskowych, gdzie procent upartyjnienia jest bardzo niski.

Problem ten znalazł swe odbicie w wielu przedsięwzięciach podejmowanych w działalności partyjnej, a szczególnie na rozszerzonym plenarnym posiedzeniu KP w m-cu marcu, na którym omawiano problem "Pracy i rozwoju organizacji partyjnych, skuteczności politycznej i wychowawczego działania ogniw partii na kolektywy pracownicze w różnych grupach", oraz na naradzie aktywu partyjnego - zorganizowanej w m-cu czerwcu nt.: "Zadania dowódców, organizacji partyjnych i społecznych ASG WP w realizacji postanowień VII Plenum KC PZPR".

W czasie tych przedsięwzięć precyzowane były wnioski i zadania sekretarzom i komitetom POP do ukierunkowania swej działalności na prawidłowy rozwój partii, umacnianie jej szeregów i autorytetu w społeczności akademickiej.

W 1977 r. Egzekutywa Kom. Part. na dwóch posiedzeniach dokonywała analizy wzrostu szeregów partyjnych przy współudziale sekretarzy POP, w których istnieje możliwość przyjęć do partii. Podstawę do prowadzenia analizy wzrostu szeregów partyjnych stanowiły przede wszystkim dane dotyczące stanu upartyjnienia oraz osiągnięcia poszczególnych POP odnośnie pozyskiwania nowych kandydatów do partii.

Należy stwierdzić, że stan upartyjnienia w poszczególnych grupach osobowych ASG WP w porównaniu do 1976 r. nie uległ poważniejszym zmianom. Nieznacznie wzrósł wskaźnik upartyjnienia wśród podoficerów zawodowych - z 49% do 53%. W pozostałych grupach osobowych upartyjnienie procentowe utrzymuje się w gra-

nicach roku ubiegłego. Na koniec 1977 r. upartyjnienie w poszczególnych grupach osobowych ASG WP kształtuje się następująco:

- w grupie nauczycieli akademickich - 98,2%;
- w grupie kadry zabezpieczenia - 73,8% /chor. i pod - ofic. 53,3%/;
- w grupie słuchaczy - 99,4%;
- w grupie żołnierzy sł. zasadniczej - 7,89%;
- w grupie pracowników cyw. - 7,55%.

Z przytoczonych danych wynika niedwuznacznie, gdzie tkwią rezerwy ludzkie na kandydatów do partii. Pewne, choć nie wielkie rezerwy występują jeszcze wśród młodych oficerów ID.

Uwzględniając aktualną sytuację i działając w oparciu o wytyczne sekretarza KC PZPR w sprawie dynamizowania rozwoju szeregów partyjnych, egzekutywa wspólnie z sekretarzami POP, gdzie istnieją możliwości przyjęcia w poczet kandydatów PZPR - przedyskutowała formy i metody pracy w tym zakresie. Zalecono sekretarzom POP opracowanie długofalowych planów pracy nad wzrostem szeregów partyjnych oraz dokonywania okresowych analiz i oceny pracy nad typowanymi na kandydatów do partii. Efekty tych przedsięwzięć są wyraźnie dostrzegalne w końcu 1977 r. i początku 1978 r.

Mimo przedstawionych powyżej zamierzeń i przedsięwzięć Komitetu Partyjnego sprawa wzrostu szeregów partyjnych w minionym 1977 r. nie przedstawia się korzystnie w porównaniu do 1976 r.

Stan faktyczny wygląda następująco:

Lp.	Wyszczególnienie	1976 r.		1977 r.	
		na kand.	na członk.	na kand.	na członk.
1	Oficerów	6	10	5	7
2	Chorążych	2	1	-	2
3	Podofic. zawod.	1	-	-	2
4	Żołn. sł. zasadn.	11	2	6	1
5	Pracowników cywil.	2	-	-	2
	RAZEM	22	13	11	14
		✓ 35		✓ 25	

Analizując stan pracy nad rozwojem i umacnianiem szeregów partyjnych trzeba też podkreślić, że niezależnie od przyjęć nowych kandydatów i członków partii miały miejsce przypadki rozstania się z partią.

W 1977 r. zostało skreślonych 6 kandydatów PZPR - żołnierzy zasadniczej służby wojskowej jako mechanicznie ubytych oraz jeden kandydat na własną prośbę.

Skład socjalny w poszczególnych grupach osobowych w porównaniu do 1976 r. nie uległ poważniejszym zmianom.

Kształtuje się on następująco:

Lp.	Wyszczególnienie	P o c h o d z e n i e					
		robotnicze		chłopskie		intelligen.	
		PZPR	ogół.	PZPR	ogół.	PZPR	ogół.
1	Oficerów	45,8%	44,8%	31,4%	33,2%	22,8%	22,0%
2	Chorążych	43,7%	42,6%	31,2%	35,3%	25,1%	12,1%
3	Podofic.zaw.	50,0%	48,2%	33,3%	44,3%	16,7%	10,5%
4	Żołnierzy sł. zasadn.	42,9%	51,3%	38,1%	38,1%	19,0%	10,6%

Z przedstawionych danych wynika, że skład socjalny akademickiej organizacji partyjnej jest prawidłowy. Zdecydowaną przewagę obserwuje się wśród członków partii pochodzenia robotniczego.

Istotnym problemem w dalszej działalności partyjnej ASG WP jest zwiększanie upartyjnięcia wśród żołnierzy służby zasadniczej, pracowników cywilnych, a także wśród podoficerów zawodowych i chorążych. W tym celu sekretarze odpowiednich POP zostali zobowiązani do opracowania długofalowych planów pracy wzrostu szeregów partyjnych w celu likwidacji "białych plam". Znaczne postępy w tej dziedzinie obserwuje się wśród żołnierzy służby zasadniczej. Plan konsekwentnie jest realizowany. Pewne obawy nadal budzi realizacja takowego planu w POP pracowników cywilnych.

W dalszym ciągu niepokojącym zjawiskiem w pracy nad wzrostem szeregów partyjnych jest to, że nie wykorzystuje się w pełni organizacji społecznych, a zwłaszcza SZMP. Podstawowe organizacje partyjne nie mogą pomijać w swej działalności współ-

pracy z liczącymi się w tej dziedzinie organizacjami społecznymi, takimi jak: ZSMP, ORW, Zakładowa Rada ZZ, a nawet organizacją sportową jaką jest klub "KADRA".

Większe niż dotychczas musi być zaangażowanie do tej działalności członków partii, szefów komórek organizacyjnych ASG WP, zwłaszcza gdy chodzi o powiększanie się szeregów POP pracowników cywilnych.

Należy również zaznaczyć, że obserwuje się nadal zbyt powierzchowną pracę niektórych komitetów POP z kandydatami i młodymi stażem członkami partii. W wielu przypadkach kandydaci pozostawieni są sami sobie, nikt się nimi nie opiekuje, nie stawia zadań, poleceń partyjnych, nie ocenia ich pracy. Tak pozostawieni niektórzy kandydaci zamiast podnosić swój poziom wiedzy ideowo-politycznej, pogłębiać światopogląd materialistyczny, nabywać nawyki do pracy partyjnej, nie rozwijają się i pozostają w miejscu.

Znane są przypadki, gdzie kandydaci zbyt długo pozostają kandydatami mimo, że istniały sprzyjające warunki do wcześniejszego ich przyjęcia w poczet członków PZPR.

W dalszym ciągu sprawa pracy z kandydatami ma jeszcze sporo do życzenia. Zbyt powierzchownie traktuje się też niekiedy sam akt przyjęcia do partii na zebraniach POP. Nie rozważa się wszechstronnie kandydatów, ograniczając się niekiedy do zadawania kilku pytań ogólnych i jednomyślnego głosowania za przyjęciem. Wynika to często ze zbyt dużego pośpiechu i kampanijności w przyjmowaniu do partii.

Nie są traktowane jeszcze poważnie szkolenia organizowane dla młodych członków i kandydatów partii. Świadectwem tego jest zbyt mała frekwencja na tych szkoleniach. Winę za ten stan rzeczy ponoszą, nie tylko ci, dla których organizowane są szkolenia, ale także komitety POP i przełożeni służbowi.

Z analizy pracy nad rozbudową szeregów partyjnych w 1977 r. nasuwają się następujące wnioski:

1. Główny kierunek partyjnego działania Komitetu PZPR ASG WP nad rozbudową szeregów partyjnych skupić na pracy POP pododdziałów obsługi i pracowników cywilnych. Komitety POP ww. organizacji partyjnych powinny raz na kwartał przeprowadzać gruntowną i wszechstronną analizę i ocenę pracy nad

rozwojem szeregów partyjnych. Udział powinni brać także: przedstawiciele /odpowiedzialni/ komitetu PZPR ASG WP oraz zainteresowani szefowie komórek organizacyjnych.

2. W całokształcie pracy nad rozbudową i umacnianiem szeregów partyjnych szczególną uwagę zwrócić na pracę ideowo-wychowawczą z ludźmi młodymi wiekiem, przodującymi w pracy i służbie, wywodzącymi się ze środowisk robotniczych i chłopskich. Zapraszać na zebrania otwarte tych, których komitety POP uwzględniły w swoich perspektywicznych planach do przyjęcia w poczet kandydatów PZPR.
3. Pozyskiwanie nowych kandydatów uważać za konkretny wkład POP w realizację uchwały XVI Konferencji PZPR ASG WP oraz zaleceń KC PZPR "O dalsze ideologiczne i organizacyjne umacnianie partii".

Wydrukowano w 40 egz.

Egz. nr 1-40-bibl.gł.OZS
Wyk. płk BARTUSZEK
Druk JD, dn. 15.3.1978 r.
nr PF-148/PF-660/WW

~~11/43093~~
KANCELARIA GŁÓWNA
UL. POLSKA 56
00-901 WARSZAWA